

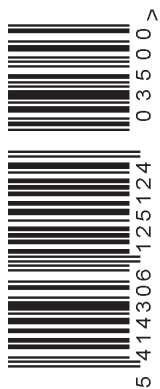
**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

VLAANDEREN MOET GEEL EN ZWART KLEUREN!

Maandelijkse uitgave (behalve augustus) • Jaargang 5 • nr. 5bis • mei 2008
1,25 euro • Ver. uitg.: Bruno Velkeniers, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

Philip Claeys

Hoofredacteur

Alles bij het oude

Al heel snel is gebleken dat de regering Leterme I eigenlijk gewoon Verhofstadt III is, zonder Verhofstadt. In de beloftes van CD&V en N-VA voor meer Vlaamse autonomie gelooft niemand nog. Ondertussen zijn de Franstaligen volop in het offensief. Via internationale instellingen als de Raad van Europa, de Europese Unie en de VN proberen ze Vlaanderen af te schilderen als een plaats waar de mensenrechten op grootschalige en systematische wijze worden geschonden. Het gaat nu al zo ver dat de Chinese ambassadeur de situatie van de Franstaligen in de Rand vergelijkt met die van de Tibetanen in haar 'volksrepubliek'.

De PS wil een federatie Wallonië-Brussel oprichten. De niet-benoemde 'burgemeesters' in drie faciliteitengemeenten blijven de provocaties opstapelen. 'Madame Non' Milquet wil de transfers naar Wallonië nog vergroten door een mobiliteitspremie te geven aan Walen die bereid zijn in Vlaanderen te komen werken.

Hoe meer alles verandert, hoe meer alles hetzelfde blijft. Dat bewijst onder meer de ondertussen afgetreden PS-staatssecretaris voor Armoedebestrijding Frédéric Laloux. De man is niet alleen een leugenaar (hij trachtte zich interessant te maken door te beweren dat hij geen kantoor heeft en vanuit zijn auto werkt), hij wordt ook nog eens beschuldigd van fraude met tankkaarten. Vecht tegen de armoede in de wereld, begin bij jezelf... Laloux voert de tradities van de PS hoog in het vaandel.

Leterme I: meer van hetzelfde

Bijna een jaar na de federale verkiezingen is voor iedereen duidelijk dat de 'grote staatshervormer' Yves Leterme er nog niet in slaagt om een deuk in een pakje boter te slaan. Twee concrete beslissingen mag deze regering wél op haar conto schrijven: een verhoging van de prijs van de dienstencheques én een verhoging van de BTW op nieuwbouwwoningen, waardoor een doorsnee Vlaamse bouwster tot 20.000 euro extra zal betalen. In een land waar nu reeds 43 procent (!) van de kostprijs van een woning via allerlei heffingen en bijdragen terug naar de overheid vloeit, is dit een zoveelste onaanvaardbare aanslag op de portemonnee van de hardwerkende Vlaming.

Vernietigend oordeel

In het licht van de grote verkiezingsbeloften - onder meer de beloofde 'grote staatshervorming' en de onmiddellijke splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde - kan het oordeel over CD&V niet anders dan vernietigend zijn. Waar het Vlaams Belang de afgelopen maanden herhaaldelijk voor waarschuwde, werd intussen bewaarheid: met Yves Leterme werd in de Wetstraat 16 een ACW-premier geïnstalleerd.

Enkele jaren geleden kon ACV-topman Cortebeek, bij het horen van de communautaire CD&V-beloften, slechts met moeite een schaterlach onderdrukken. "Ik geloof daar niets van," zo klonk het over de staatshervorming. Cortebeek kreeg gelijk: de Vlaamse (minimum)eisen verdwenen in de Belgische koelkast, want 'het land moet toch geregeerd worden', nietwaar? Op andere beleidsdomeinen is van een trendbreuk met de paarse regeringen evenmin sprake: de begroting hangt nog steeds met haken en ogen aan elkaar, het schandalige druggedoogbeleid blijft overeind en een harde aanpak van de criminaliteit stuit op een hardnekkig 'non' van de Parti Socialiste.

Focus op 2009

Intussen bereidt het Vlaams Belang in alle rust en kalmte de verkiezingen van 2009 voor. Onze Partijraad duidde zopas de provinciale lijsttrekkers aan, en de komende maanden zal het Vlaams Belang uitpakken met een grootscheeps campagneoffensief. Dat het Belgische regime nog steeds bang is voor de Vlaamse onafhankelijkheidspartij, mag blijken uit de laaghartige poging om Frank Vanhecke te vervolgen op basis van de zogenaamde racismewet. Een politiek kluchtspel waartegen wij vanzelfsprekend alle politieke en wettelijke middelen zullen inzetten.

Ook wat betreft de volgehouden en onrechtvaardige mediaboycot moeten we alles in het juiste perspectief plaatsen. Toen Ierse nationalisten in 1916 het recht opeisten om zichzelf te besturen, had de kwaliteitskrant *Irish Independent* het over 'crimineel gedrag' en sprak de krant haar misprijzen uit voor de opstandige republikeinen.

Vandaag twijfelt niemand nog aan de kracht van de 'Keltische Tijger'. Ik roep ook de Vlaamse media op om, in plaats van de Vlaams-nationale oppositiepartij te beschimpen en te censureren, de ogen te openen en in te zien dat de Belgische staat een relict uit het verleden is. Het Vlaams Belang zal alleszins zijn voortrekkersrol blijven spelen tot ons volk krijgt waar het recht op heeft: een onafhankelijke, behoorlijk bestuurde en welvarende Vlaamse staat!

Bruno Valkeniers

Bruno Valkeniers
Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator Gerolf Annemans, fractievoorzitter in de Kamer

De 16 is een ivoren toren

Om en rond de NAVO-top van Boekarest hebben wij dankzij het mediacircus van nabij de eerste stapjes kunnen bewonderen die Yves Leterme aarzelend zette in een milieu dat gewoonlijk als “de groten der aarde” wordt betiteld. Als een kindje op zijn eerste communie liet hij zich – met een wonderlijke glans omringd – de handdrukjes van Sarkozy en de schouderklopjes van Bush welgevalen. De groten der aarde behandelde hem als was hij een van hen, informeerden naar zijn gezondheid en naar die van het Belgisch koninkrijk. En Yves Leterme: hij zei dat het goed was... Het voelde aan alsof hij hun gelijke was. Heel anders dan toen hij nog gewoon als minister-president van een regio op stap ging, kon je aan hem zien dat hij zich nu getooid wist met het aureool van “staatsleider”...

Al meer dan één keer heb ik het meegemaakt. Door de functie van Belgisch eerste minister vervormt de persoonlijkheid van de premier en naarmate hij zich beroest aan de internationale allure van zijn functie, naarmate hij de merktekens van de macht draagt, de staande ovaties en de knipmesbuigingen van volle zalen in ontvangst neemt, de toejuichingen van zakenmensen en kunstenaars, naarmate de uiterlijke tekenen van zijn macht, de dienstwagens, de benoemingen van de hoogste ambten, de ambtswoningen en, naarmate ook de Franstalige complimentjes en respectbetuigingen (en af en toe het woord “staatsman”) hem komen toegewaaid, verwijderd zo’n premier zich van zijn partij, zijn Vlaamse kiezers en zijn beloften aan die kiezers.

In de regel eindigt het slecht met Belgische premiers. Zij regeren hun partij en uiteindelijk zichzelf kapot. Omdat zij zoveel compromissen moeten sluiten en Franstaligen erg sluw zijn in het binnenhalen van de grote brokken – denk maar aan de BTW op gronden – verliezen Belgische premiers stemmen. Soms langzaam maar altijd zeker. De slijtage is onmiskenbaar en eerlijk gezegd bij Yves Leterme is ze meteen en zeer grondig ingezet. Al was het maar omdat er zo’n groot contrast is komen te ontstaan tussen de beloften van een grote staatshervorming en de splitsing van BHV enerzijds, en anderzijds de verbluffende leegte wat betreft het inlossen, zelfs in schijn, van die beloften. Ook zijn Vlamingen niet meer zinnens om nog veel tijd te verliezen in het afrekenen met politici die hun woord niet houden. Bij de CVP duurde het bijna twintig jaar voor de Vlaming ze wegveegde. Bij Verhofstadt hadden de Vlamingen het na amper 3 jaar al door: hij verloor de regionale verkiezingen van 2004.

Bij de CD&V van Leterme zou het doorprikken van de goednieuws-show wel eens veel vlugger kunnen geklaard zijn. De afrekening met Leterme zou volgende jaar reeds aan de agenda kunnen staan. De genoegens die Leterme momenteel smaakt in de salons van de 16 en van de Lambermont ambtswoning en van de internationale ontmoetingen met “de groten der aarde” zouden wel eens van korte duur kunnen zijn... Ofwel omdat hij er in juli zelf mee ophoudt. Ofwel omdat de Vlaamse kiezer hem volgend jaar het masker afrukt.

“Op zijn best is de regeerverklaring te vergelijken met ‘O Julissi Na Jalini’, het melodietje dat ons land naar de finale op het Eurosongfestival moet brengen: vrolijke klanken, maar zonder betekenis.”

Isabel Albers in *De Standaard*, 22.03.2008

“Over B-H-V wil ik dit zeggen: het moet een onderhandelde oplossing zijn, en dat is nooit eenzijdig. Er moet dus voor de Franstaligen ook iets inzitten.”

Yves Leterme in *Gazet van Antwerpen*, 22.03.2008

“En je moet in dit land nu eenmaal een compromis bereiken met de Franstaligen, daar is geen ontkomen aan.”

Bart De Wever in *Knack*, 26.03.2008

“De Koninklijke familie is ook de enige in het land die geen personenbelasting betaalt en geen sociale afdrachten doet. De koning, toch niet onbemiddeld, moet zich geen zorgen maken of hij de solidariteitsbijdrage voor gepensioneerden wel kan betalen.”

Luc Van der Kelen in *Het Laatste Nieuws*, 28.03.2008

“Als pubers van allochtone origine het bont maken op de bus en je waagt het om maar iets te zeggen, dan is de kans groot dat je meteen voor racist wordt uitgescholden. Solicitanten met een andere kleur die om een of andere reden niet in aanmerking komen voor een bepaalde job, willen dat ook wel eens automatisch toeschrijven aan racistische motieven bij de werkgever. En ook in andere situaties wordt er misbruik gemaakt van het feit dat onze samenleving racisme beschouwt als een strafbaar feit.”

Lex Moolenaar in *Gazet van Antwerpen*, 01.04.2008

“Guido Demoor had anderhalf jaar geleden minder geluk, op dezelfde plaats. Weet u nog wat met de twee daders van toen gebeurde? De meerderjarige Redouan S. kreeg twee jaar met uitstel. Ja, dat leest u goed. Slechts een straf met uitstel. Dat betekent dat hij, op een korte voorhechtenis na, gewoon niet heeft vastgezeten.”

Michel Vandersmissen in *Het Nieuwsblad*, 04.04.2008

Belgische recuperatie

Eerste minister Leterme (CD&V) is gewonnen voor samenvallende verkiezingen, waarmee hij op één lijn staat met de oude Belgische krokodillen – en partijgenoten – als Dehaene en Van Rompuy. Het enige gevolg hiervan zal zijn dat de Vlaamse ministers – nog meer dan nu het geval is – aan het handje zullen lopen van de Belgische excellenties. Het voorstel voor samenvallende verkiezingen is dan ook per definitie Belgisch. Met 'goed bestuur' hebben deze pleidooien niets te maken, wél met schrik voor de kiezer.

Geen trendbreuk

CD&V-minister Vandeuren heeft zijn lang verwachte beleidsnota Justitie voorgesteld. Van de beloofde trendbreuk met Paars is absoluut geen sprake. De 'Snel Belg'-wet wordt amper verstrakt, van een afschaffing of merklijke verstrenging van de beruchte 'wet-Lejeune' komt nauwelijks wat in huis, een hardere aanpak van de jeugdcriminaliteit blijft uit en het rampzalige gedoogbeleid tegenover 'soft'drugs' blijft onverkort gehandhaafd. Kortom, ook op dit vlak worden de grote verwachtingen die CD&V voor de verkiezingen had gecreëerd, niet ingelost.

Linkse kletsboek

Zure gezichten overheersten bij de openbare omroep toen nieuwslezers en buitenlandcorrespondenten moesten melden dat het 'rechtse blok' van Berlusconi de absolute meerderheid haalde bij de Italiaanse verkiezingen. Er werd breed uitgesmeerd dat Berlusconi al vaak het onderwerp is geweest van aanklachten en gerechtelijke onderzoeken naar belangenvermenging en corruptie. Dat kan wel zijn en we gaan hier ook niet de verdediging opnemen van de omstreden Italiaanse premier. Maar links is wel erg slecht geplaatst om een moreel oordeel te vellen. De Italiaanse socialisten waren zo mogelijk in nog meer schandalen betrokken dan hun Waalse broederpartij. En dat wil wat zeggen.

Annemans bedankt voor viering

In een brief aan Kamervoorzitter Herman Van Rompuy (CD&V) laat Vlaams Belang-fractievoorzitter Gerolf Annemans weten dat hij geen prijs stelt op een viering van zijn twintigjarig mandaat in de Kamer. Hij wijst er ondermeer op dat het in zijn ogen wel erg hypocriet zou zijn om "na nu bijna twintig jaar volgehouden cordon sanitaire en alle subtiële expressies van haat die daar in sommige brede interpretaties ervan mee gepaard gaan, te doen alsof er niets aan de hand is en mij in te schakelen in een viering vanwege een regime dat zulk een afschuwelijke en ondemocratische uitvinding zo lang en zo verbeteren tegen mij en mijn kiezers, tegen mij en mijn politieke beweging heeft ingezet."

Fiasco

"Een fiasco", zo vat Luc Van der Kelen (*Het Laatste Nieuws*, 15.04.2008) de eerste drie weken van de regering-Leterme samen. "De programmawet ligt in de lappenmand. De begroting is al 40 miljoen kwijt. Een staatssecretaris heeft het snelheidsrecord 'minister in nood' gebroken. De federale regering en de Vlaamse regering staan elkaar naar het leven. En met het goed bestuur gaat het zoals met de modelstaat van Guy Verhofstadt: hoe meer erover wordt gesproken, hoe minder ervan terecht komt."

"Ongelovige honden"

De leerlingen van de Amsterdamse basisschool 'De Horizon' zullen hun klasuitstap naar de El Mouahidine-moskee in Osdorp niet licht vergeten. Tijdens een rondleiding stak de voorzitter van de moskee een scheldtirade af over ongelovigen. Daarbij viel ook het woord "honden"... Tja, dan bezoek je verschillende religieuze instellingen om het wederzijds begrip en de verdraagzaamheid te bevorderen. En dan maak je dit mee...

Colruyt gaat 'halal'

Alweer een berichtje aangaande de sluipende islamisering en de aanpassing van het Westen. Na de aparte zwemuurtjes voor moslimvrouwen, het weghalen van kerstversiering in het Justitiepaleis, het Halalvoedsel in het Antwerpse stad-

sonderwijs en de Halal-beleggingsfondsen bij Fortis, gaat nu ook winkelketen Colruyt 'halal'. In een reclamefolder wordt dat warm aanbevolen. "Chatar, kookworst met halalvlees", klinkt het. "Gekookte worst op basis van gevogelte, bereid met 100% halal vlees, bereid volgens moslimtraditie"... We mogen al blij zijn dat ze het varkensvlees nog niet uit de rekken halen.

Vlucht voor fiscus

In de jaren negentig kwam bananenproducent Chiquita naar Antwerpen. Maar het Amerikaanse concern houdt het alweer voor bekeken en gaat zijn Europese hoofdkwartier uitvlaggen naar Zwitserland. Daar zou het bedrijf meer faciliteiten krijgen op het vlak van innovatie en onderzoek. Maar het is toch vooral de hoge belastingdruk die Chiquita de koffers doet pakken. "We hebben in een langetermijnstrategie de toekomst van Chiquita in Europa bestudeerd en we zijn tot de conclusie gekomen dat de hoge belastingdruk in dit land onhoudbaar is", zegt algemeen directeur Michel Loeb. De door Verhofstadt met veel poeha afgekondigde 'notionele intrestaftrek' kon de Amerikanen niet op andere ideeën brengen.

Belgisch record

Er raakten nieuwe cijfers bekend over het aantal 'nouveaux belges' dat sinds de invoering van de 'Snel Belg'-wet (2001) werd geregistreerd. Daaruit blijkt dat er vorig jaar nog eens zo'n 43.958 bijkwamen. Dat is het hoogste cijfer in vijf jaar en brengt het totaal sinds de invoering van de rampzalige wet op liefst 381.862. Een gemiddelde dus van liefst 138 per dag!

Gek, gekker, gekst

In Mechelen heeft schepen van Preventie Ali Salmi (Spirit) hét middel gevonden tegen auto-inbraken. Op de achterzijde van parkeerschijven wil hij de tekst 'De auto is reeds leeggehaald... door de eigenaar' laten afdrukken, om het toenemende aantal auto-inbraken in de stad terug te dringen. De parkeerschijf moet potentiële dieven op ander gedachten brengen én de auto-eigenaars op 'hun verantwoordelijkheid' wijzen. Want, als het fout gaat, is dat de schuld van de eigenaar. De schepen zegt het zo: "Door hun wagen niet op slot te doen of door waardevolle spullen zoals gsm's, laptops en gps-toestellen zichtbaar achter te laten, geven ze zelf aanleiding tot inbraak". En zo zet Spirit de wereld nog maar eens op zijn kop...

36 jaar dop

Slecht nieuws voor Di Rupo, Reynders en Demotte, die graag uitpakken met zegeberichten over het succes van het Waalse 'Marshallplan' en de 'heropleving' van de economie in het zuiden van het land. De Franstalige krant La Capitale (06.04.2008) meldt het politieke triumfalisme met nuchtere cijfers over de werkloosheid. Zo blijken twee Walen al 36 jaar te leven van een werkloosheidsvergoeding. Vier van hun 'collega's' houden het al 35 jaar vol. 5.301 Walen zijn al meer dan 20 jaar werkloos en 23.753 Walen meer dan tien jaar. In Vlaanderen zijn dat er – maar – 5.216.

Vlaanderen bestolen

Wij Vlamingen worden in deze onzalige Belgische staat dag na dag bestolen. En dan gaat het niet alleen om de miljardendiefstal in de sociale zekerheid (ruim 12,5 miljard euro). Neen, dan gaat het ook over de flitspalen en de verdeling van de opbrengsten. En dan gaat het ook over de recente verhoging van de BTW op bouwgronden... Zoals u weet worden de registratierechten (10%) die gelden voor bouwgronden waar al een woning op staat, straks vervangen door een BTW-heffing van 21%. Dat scheelt een slok op de borrel voor de staatskas en een begroting in moeilijkheden. Tegen de verhoging is, vooral in Vlaanderen, een storm van protest opgestegen omdat bouwlustige burgers en jonge gezinnen straks nog meer geld moeten ophoesten voor de nu al bijna onbetaalbare bouwgronden. En wat blijkt? De meeropbrengst zal grotendeels gebruikt worden om vervuilde gronden in Wallonië te saneren...

Amper 10!

Op de justitietop van maart 2004, nu vier jaar geleden, kondigde de regering-Verhofstadt aan dat niet-Belgische gedetineerden voortaan aan het land van herkomst zouden kunnen overgedragen worden om daar hun gevangenisstraf uit te zitten. Verhofstadt verklaarde met veel bombarie dat hiervoor 800 tot 1000 gedetineerden in aanmerking zouden komen, wat mee het probleem van de overbevolking van onze gevangenissen zou moeten verlichten. Dat bleek echter al snel buiten toenmalig PS-minister van Justitie, Laurette Onkelinx, gerekend, die de overbrenging van gevangenen naar hun landen van herkomst gewoon saboteerde. Vandaag blijkt dat de afgelopen jaren welgeteld 10 (tien!) vreemde criminelen daadwerkelijk werden overgebracht naar hun land van herkomst om er hun straf uit te zitten. De Parti Socialiste heeft haar doel bereikt en nogmaals aangetoond dat haar wil wet is in dit land.

De lege doos van Leterme I

Op 22 maart kreeg eerste minister Yves Leterme het vertrouwen in de Kamer.

Applaus van Bart De Wever

Een akkoord zonder inhoud

Ook Joris Van Hauthem, fractieleider in de Senaat, was ongenadig voor de nieuwe meerderheid. Naast de vermaning dat CD&V beter haar electoraal gewicht had gebruikt om te doen wat ze de kiezers had beloofd en de uitspraak "Maand na maand heeft men CD&V de broek afgestroopt. Vandaag staat die partij daar met de broek op de enkels. Wie met zijn broek op de enkels een stap vooruit doet, struikelt.", vroeg hij zich af wat men met de regeringsverklaring moest aanvangen

Volgens Gerolf Annemans heeft CD&V alle geloofwaardigheid verloren en hij toonde dat in een striemend betoog aan met een schets van de zich steeds weer slaafs en gedwee aanpassende houding van CD&V.

Ook de N-VA-Kamerleden, met uitzondering van Bart De Wever die zich onthield, stemden voor de nieuwe regering. Een regering ging van start zonder de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en zonder de beloofde 'grote staatshervorming'. Een regering die bovendien meer Franstaligen dan Nederlandstaligen telt. Een Belgische regering op z'n slechtst dus.

Gebroken verkiezingsbeloften

In Kamer en Senaat namen de Vlaams Belang-parlementsleden de regering-Leterme zwaar onder vuur. Volgens Kamerfractieleider Gerolf Annemans heeft CD&V alle geloofwaardigheid verloren en hij toonde dat in een striemend betoog aan met een schets van de zich steeds weer slaafs en gedwee

aanpassende houding van CD&V aan de Belgische mechanismen en evenwichten in de periode van voor 10 juni tot nu. Van de gespierde Vlaamse taal tot kruiperig Belgisch gebazel dus. Hij maakte met tal van voorbeelden duidelijk dat inzake de beloofde splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, de verzekerde grotere autonomie voor Vlaanderen en een beter sociaal-economisch beleid de CD&V van Leterme, Vandeuren en Schouppe al haar verkiezingsbeloften gebroken heeft. Ook wees hij op de benarde situatie waarin de Vlaams-nationalisten van de N-VA zitten. Vastgeketend in een kartel omwille van zoveel Kamer-, schepen- en burgemeesterszetels die zij zonder de gehoorzaamheid aan de CD&V-oekazes kwijt zouden zijn omdat ze die niet in hun eentje kunnen halen...

en hoe men zich er tegenover moest opstellen, want vaagheid en wolligheid voer(d)en de boventoon. Met betrekking tot de koopkrachtverhoging bijvoorbeeld wordt er zo gezegd dat de lasten zullen verminderen en de uitkeringen zullen verhogen en welvaartsvast zullen worden gemaakt, maar iedereen heeft er het raden naar hoe en met welke middelen dit zal gebeuren. Het lijkt alsof de premier een tovenaars is die binnen de kortste keren – de eerstvolgende maanden of misschien wel jaren – middelen uit zijn zakken zal toveren om de beloften van het regeerakkoord waar te maken.

Ook onduidelijkheid is troef. Zo verwees Van Hauthem naar het deel over het asielbeleid. Na de regeringsvorming immers verklaarde minister Dewael met betrekking tot de individuele regularisaties dat de minister van Binnenlandse Zaken verantwoordelijk blijft en Joëlle Milquet dat een commissie de exclusieve bevoegdheid

zou krijgen. In het regeerakkoord staat dan dat de regering de wenselijkheid zal onderzoeken om dergelijke commissie op te richten, maar dat deze, eenmaal opgericht, exclusief bevoegd is. Met andere woorden, de volgende maanden zullen binnen de meerderheid nog hevige debatten worden gevoerd over het al dan niet oprichten van die commissie...

Wanverhouding

In het kader van de onderhandelingen deed men het uitschijnen dat het ging over de inhoud, en niet over de postjes. Het Vlaams Belang neemt dan ook aan dat dit de reden is waarom men bijna een hele nacht heeft onderhandeld over wie welke ministerportefeuille zou krijgen... De pariteit in de regering is grondwettelijk vastgelegd en werd gerespecteerd, maar er zijn vijf Franstalige staatssecretarissen en slechts twee Nederlandstalige. Een dergelijke wanverhouding is nooit gezien en, los van de afgelegde verklaringen, een teken dat bijzonder duidelijk aangeeft dat deze regering door de Franstaligen wordt gedomineerd.

Staatshervorming? Van verre niet!

Van Hauthem herinnerde ook aan wat er inzake staatshervorming in het regeerakkoord staat en vooral wat er niet in staat. Uiteindelijk staan in de tekst enkel een paar 'borrelnootjes' die zouden worden overgeheveld en enkele punten die eventueel, misschien in een tweede fase, bespreekbaar zouden kunnen zijn. In de memorie van toelichting bij de bijzondere wet die de kleine overhevelingen regelt, staat heel voorzichtig dat men misschien eens zal praten over het arbeidsmarktbeleid om dan na te gaan of eventueel een paar aspecten daarvan mogelijk naar de gewesten zouden kunnen worden overgeheveld, en dat men misschien eens moet gaan praten over het mogelijk overhevelen van sommige delen van het gezondheids- en het gezinsbeleid naar de gemeenschappen en over de voorwaarden waaronder dat zou kunnen gebeuren. Hij verwees ter illustratie naar Eric Van Rompuy, toch niet de minste bij CD&V, die in *Knack* van begin februari doodleuk zei dat het ontwerp van bijzondere wet dat de huurwet, de Ikea-wet, de participatiefondsen, de onteigeningen en dergelijke overhevelt alleen 'maar bagatellen' bevat.

Niet alleen staan de Vlaamse eisen voor een staatshervorming zoals destijds geformuleerd in de bekende resoluties van het Vlaams Parlement en herhaald in het Vlaamse regeer-

Joris Van Hauthem

akkoord niet in het regeerakkoord, het bevat bovendien beleidsopties die duidelijk regelrecht ingaan tegen een overheveling van wat dan ook, bijvoorbeeld het hoofdstuk over het gezondheidsbeleid of het arbeidsmarktbeleid. Zelfs over dit laatste leest men in het hoofdstuk 'Een nationale werkgelegenheidsstrategie' dat de regering plannen ontwikkelt om de werklozen te activeren, dat ze van plan is een doelgroepenbeleid te ontwikkelen en dat ze het hele systeem van de werkloosheidsuitkeringen wil herbekijken. Van Hauthem vroeg dan ook dat men hem dan maar eens in alle sereniteit komt uitleggen hoe een regering die zelf een arbeidsmarktbeleid – wat voor CD&V zo belangrijk is – wil ontwikkelen, in juli dat beleidsdomein naar de gewesten zal kunnen/willen overhevelen. Het is dan ook overduidelijk dat het feit alleen dat de federale regering daar zelf plannen voor heeft, betekent dat ze de overheveling van het arbeidsmarktbeleid nu al helemaal in de vuilbak heeft gegooid. Een ander voorbeeld is de schoolpremie, die men in 2006 nog heeft ingevoerd en die de regering nu al wil omvormen tot een bijkomende kinderbijslag in de maand augustus. In 2006 schreeuwde CD&V moord en brand en CD&V-Kamerlid Greta D'Hondt noemde in de Kamer de extra kinderbijslag zelfs boerenbedrog. Vlaams minister van Onderwijs Vandenbroucke reageerde dat de federale regering zich niet met de onderwijsuitgaven moest bezighouden en dat de Vlaamse regering dat wel zou doen. Iedereen wist waarom die schoolpremie er moest komen: de Franse Gemeenschap had gewoon het geld niet om

de studiekosten te vergoeden van de leerlingen van het lager en het secundair onderwijs. Nu wordt de schoolpremie dan ook anders genoemd. Omdat onderwijs een gemeenschapsbevoegdheid is, krijgt de schoolpremie de vorm van een dubbele kinderbijslag, uitbetaald in augustus. Op die manier wordt gecamoufleerd dat de regering op het bevoegdheidssterrein van de gemeenschappen bezig is. Met zulke concrete maatregelen in een federaal regeerakkoord staan we ver van een eventuele overheveling van het gezinsbeleid, zoals dat in de nota van Vlaams minister-president Kris Peeters staat, besloot Van Hauthem.

Trek de stekker uit!

Vlaams Belang-voorzitter Bruno Valkeniers tenslotte bracht in de Kamer het 'probleem België' in kaart in het licht van de maandenlange onderhandelingen en het povere regeerakkoord. In klare bewoordingen wees hij er op dat België voor de Vlamingen nooit een vaderland is geweest en het vandaag minder dan ooit is: "Uiteraard ben ik fier het Vlaams Belang te mogen tegenwoordigen en zelf voor te zitten. Maar bovenal ben ik een militant van de Vlaamse Beweging en dat zal ik heel mijn leven blijven. De Vlaamse Beweging valt mijns inziens niet zomaar op te delen in enkele afzonderlijke politieke partijen en een aantal verenigingen en denktanks. Neen, het is een brede beweging met een gemeenschappelijk doel. Het is een politieke beweging die steunt op het besef dat België ons vaderland nooit geweest is en het ook nooit zal worden.

Dat mag sommigen misschien wel wat romantisch en anderen misschien revolutionair in de oren klinken maar als blijkt dat Letermé er na negen maanden wroeten niet in is geslaagd om samen met onze Franstalige burens een toonbaar regeerakkoord op te stellen, dan mag men zich toch wel afvragen voor wie België vandaag nog een meerwaarde biedt. België is slechts het vaderland van een beperkte kliek die belang heeft bij het Belgische status-quo. Het is niet het vaderland van de zes miljoen Vlamingen noch van de vier miljoen Franstaligen die zitten te wachten op oplossingen voor hun alledaagse problemen. Deze situatie valt niet te remediëren met een zoveelste staatshervorming, borrelnootjes of niet."

Valkeniers deed daarom een oproep aan de Vlaamse partijen: "Regeer niet langer over het Belgische graf. Houd woord, trek de stekker uit, nu ...voor eens en voor altijd!"

Monika Persoons

Weer een 'incident'

Twée jaar na de zaak-Demoor is er nog niet veel veranderd.

In een bus aan het Antwerpse As-tridplein werd een 62-jarige man begin april net niet doodgeslagen. De man was tussengekomen toen een jong Vlaams koppel zonder enige reden aangevallen werd door een aantal jonge allochtonen. Gewoontegetrouw deed de regimipers de moorddadige en laffe aanval af als een "incident"... een zoveelste "busincident". We trokken naar Antwerpen met de vraag hoe het nu werkelijk zit met het geweld op tram en bus en ontmoetten er twee ervaren buschauffeurs die ons, weliswaar anoniem, te woord wilden staan.

Gewelddadig gedrag is natuurlijk een maatschappelijk probleem. Het komt voor in café's en filmzalen, doch meer dan op andere plaatsen duikt het op bij het openbaar vervoer. "En dat is logisch. Op de tram of de bus vindt men zowat alle volkeren dicht bij elkaar, en dat gaat nu eenmaal gepaard met spanningen. Komt daar nog bij dat wij als chauffeurs vaak geen enkel gezag kunnen laten gelden. Ik heb soms de indruk dat er in die mensen hun thuislanden meestal geen enkel respect bestaat voor uitoefenaars van ons beroep. Men vindt het logisch dat er voor ons geen respect wordt betoond." Zijn collega beaamt dit. "En het geweld waarmee we op onze bussen geconfronteerd worden is buitensporig.

Het wordt dan ook nog eens duidelijk van buitenaf gestuurd en het zal naar een climax gaan. Daar moet je niet aan twijfelen." Een weinig geruststellend vooruitzicht dus.

Men kan zich afvragen hoe de overheid het wangedrag van zogenaamde jongeren aanpakt... Niet, volgens beide chauffeurs. "De overheid heeft gewoon schrik. Men heeft immers de beelden van de Parijse banlieues voor ogen. Wanneer men ook maar een beetje repressief zou optreden, staat heel de stad Antwerpen in brand, is de redenering". We mogen zelfs vernemen dat de politie omzeggens niet aanwezig is. "Neem nu de Rooseveltplaats, een plaats waar men toch zo'n 70.000 reizigers per dag verwerkt. Wanneer daar bijvoorbeeld weer eens enkele tientallen jongeren de bussen met allerlei projectielen bekogelen, komen de controleurs niet meer tussen. De jongeren zijn immers met te veel. En als er dan al eens een politiewagen passeert, rijdt die om dezelfde reden ook gewoon voorbij." Na de laffe moord op Guido Demoor, ondertussen bijna twee jaar geleden, beloofde Verhofstadt weliswaar meer veiligheid op tram en bus, maar beide buschauffeurs hebben daar tot nu toe zeer weinig van gemerkt. "Eén keertje kreeg ik begeleiding van een vrouwelijke agente, dat is alles."

Veiligheidsplan

De openbare vervoersmaatschappij De Lijn heeft ondertussen een veiligheidsplan uitgewerkt. Hoewel de veiligheid niet de prioritaire taak van de Lijn is; een vervoersmaatschappij moet er in de eerste plaats voor zorgen mensen mobieler te maken. Het is dan ook bijzonder jammer dat de reeds zwaarbeproefde bus- en trambestuurders loonsverhogingen mislopen, juist omdat er zoveel in de veiligheid moet worden geïnvesteerd. "En eigenlijk is dat veiligheidsplan uitgestippeld door beleidsmensen die nog nooit een bus genomen hebben, en dat is er aan te merken". De beide busbestuurders zijn inderdaad sceptisch. "Men denkt dat de aanwezigheid van veiligheidsmensen uit de landen van herkomst van de daders wel een effect zou kunnen hebben op hun crimineel gedrag, maar dan zal men toch nog werk hebben. Die veiligheidsmensen slagen momenteel niet eens in een Nederlands taalexamen..."

Er is nochtans dringend nood aan veiligheid binnen het openbaar vervoer. En dan hebben we het niet alleen over de angst voor inbreuken op de fysieke integriteit op tram en bus, maar ook over de verkeersveiligheid. Om ongevallen op de weg zoveel mogelijk te voorkomen, is het immers noodzakelijk dat de chauffeurs zo ontspannen mogelijk aan het stuur zitten.

Frederik Pas

Het Vlaams Belang voerde op 11 april in Antwerpen actie voor meer veiligheid in het openbaar vervoer.

Verhitting van openbaar vervoer

Molotovcocktails, beschietingen,... de onveiligheid op het Brussels openbaar vervoer gaat van kwaad naar erger. Bussen, trams en metro worden letterlijk geterroriseerd door 'jongeren'.

Enkele weken geleden werd het in Kuregem, een wijk in Anderlecht, zo bont gemaakt dat het moegetergde MIVB-personeel aan het staken ging. De incidenten waren spectaculair genoeg om de aandacht van de landelijke pers te krijgen, maar wie zich wel eens met het Brussels openbaar vervoer verplaatst, weet dat onveiligheid dagelijkse kost is. 800 geweldsmisdrijven per jaar, ongeveer twee per dag dus. Nee, het Brussels openbaar vervoer gebruiken is niet zonder risico. Vorig jaar steeg het aantal geweldplegingen zelfs met 50%, met als dieptepunt de man die in metrostation Delta in Oudergem levenslang kreupel werd geschoten door een groepje uitschot, dat er overigens met zeer lichte straffen vanaf kwam.

Intussen hebben de regimepartijen wel de mond vol van mobiliteit en zijn ze dol op het bedenken van allerlei "groene" mobiliteitsplannetjes, maar als buslijnen moeten worden omgeleid omdat de veiligheid niet meer kan worden gewaarborgd, is dat een aanslag op de mobiliteit, die net zoals veiligheid een basisrecht is...

Vlaams Belang-volksvertegenwoordiger Frédéric Erens voelde in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement minister-president Picqué en minister van mobiliteit Pascal Smet aan de tand. Frédéric Erens eiste dat alle maatregelen getroffen zouden worden om de veiligheid te herstellen op alle lijnen van de MIVB en dit in alle buurten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De oude sleurpartijen deden weer alsof er niets ergs gebeurde en sommigen legden de schuld zelfs bij het Vlaams Belang. Minister-president Picqué vroeg zich in het parlement eerder af welke jongeren hoe en waarom het MIVB-net onveilig maakten en jammerde dat enkele honderden lieden het voor iedereen verpestten. Frédéric Erens vroeg zich echter af hoe

het komt dat, als het er toch maar een paar honderd zijn, die niet genadeloos uit bus, tram en metro en, bij uitbreiding, uit de hele openbare ruimte kunnen worden verwijderd. Nu al moeten MIVB-bestuurders door een glazen kooi worden beschermd. Moet de MIVB straks met gepantserde voertuigen rijden die door escortes worden begeleid langs speciaal beveiligde routes? Een waanzinnig toekomstbeeld? Niet als niks wordt ondernomen tegen dit microterrorisme. Hoe lang zal de overheid nog capituleren, hoe ziek is een maatschappij die zich door – vaak minderjarige – "hangjongeren" laat afdreigen? Het omleiden van lijnen

is toegeven aan de terreur en op termijn komt zo het hele openbaar vervoer in het gedrang. Maar volgens de 'kwaliteitskrant' *De Standaard* zijn er in Brussel geen "no go-zones". Spoorweg- en metropolitie zijn schromelijk onderbemand en de MIVB-veiligheidsdienst heeft te weinig bevoegdheden om kortaat te kunnen optreden. Veel geweldplegers zijn trouwens minderjarig en kunnen dus nauwelijks worden gestraft. Gevolg: de criminelen voelen zich onaantastbaar en straffeloos.

Wouter Vandermeersch

Tijdens het debat op 21 maart in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement hadden sommige parlementsleden een wel heel originele kijk op de gebeurtenissen:

"Die jongeren spelen – weliswaar gevaarlijke – spelletjes omdat ze zich vervelen."

Marie-Paule Quix (SP.A-Spirit)

"Om geen reactie van de jongeren uit te lokken heeft de MIVB geen interventieploeg gestuurd" (Pascal Smet)."

Pascal Smet (SP.A)

"Ik zou graag het profiel kennen van degenen die dit soort feiten plegen. Wat is hun profiel, in welk milieu bevinden ze zich, welke familiale achtergrond hebben ze, wat is het recidivecijfer."

Charles Picqué (PS):

"We mogen niet een deel van de bevolking stigmatiseren.

Geweld is er in alle lagen van de bevolking (...) Fiscale fraude is ook geweld (...) De rellen in de Franse banlieus zijn door sociale problemen veroorzaakt."

Céline Delforge (Ecolo)

"Het Vlaams Belang met zijn dwaze racistische praat moet het zwijgen worden opgelegd."

Walter Vandenbossche (CD&V)

PS en CD&V willen vel Frank Vanhecke

De Belgische justitie kampt met een hopeloze achterstand, begaat de ene flater na de andere en laat zware criminelen ontsnappen. Toch vinden politiek en gerecht tijd en middelen om een vuile oorlog te voeren tegen Vlaams Belang.

Ditmaal is gewezen Vlaams Belang-voorzitter Frank Vanhecke aan de beurt: CD&V-justitieminister Jo Vandeuren vroeg enkele weken geleden de opheffing van de parlementaire onschendbaarheid van Europarlementslid Vanhecke, ten einde hem te kunnen vervolgen op basis van de racismewet.

Lokaal blad

De directe aanleiding van de vraag van Vandeuren is een klacht van SP.A'er Freddy Willockx. De burgemeester van Sint-Niklaas had in april 2005 (!) klacht ingediend tegen een artikel in het lokaal blad van Vlaams Belang Sint-Niklaas. Het bewuste artikel handelde over een geval van vandalisme, waarin werd gesteld dat de daders allochtonen waren. Willockx sprak die stelling tegen, waarop het Vlaams Belang een rechtzetting in alle bussen van de stad dropte. Wie dacht dat de zaak daarmee gesloten was, had het echter verkeerd voor: fanaticus Willockx diende alsnog een klacht in wegens overtreding van de racismewetgeving...

Niet verantwoordelijk

Verbazend is dat Frank Vanhecke nu wordt vervolgd voor een artikel waar hij niet persoonlijk betrokken bij was. Als voorzitter van het Vlaams Belang was Vanhecke de verantwoordelijke

uitgever van meer dan 200 lokale bladen. De vervolging van Vanhecke is des te opmerkelijker omdat de echte auteur van het artikel zich spontaan bij het parket bekend had gemaakt, waardoor – volgens de Belgische Grondwet – de verantwoordelijke uitgever niet mag vervolgd worden. Tussen haakjes: vlak na de moord op Joe Van Holsbeek beweerden tal van media en politici dat de daders Noord-Afrikanen waren. Ten onrechte, zo bleek achteraf. Werden de personen die de vergissing maakten daarvoor vervolgd of politiek

taire onschendbaarheid van Vanhecke straks wordt opgeheven, riskeert hij immers niet alleen een veroordeling wegens 'racisme', maar ook het verlies van zijn mandaat als Europees parlements lid én de ontzetting uit zijn politieke rechten.

In een reactie sprak Frank Vanhecke van een "waaninnig kluchtspel". Ons Europarlementslid maakt zich weinig illusies over de afloop. "Het Europees Parlement heeft een traditie van grote politieke correctheid," aldus Van-

gebroodroofd? Uiteraard niet. Maar voor Vlaams Belangers gelden blijkbaar andere wetten...

CD&V volgt PS-dictaat

Met zijn vraag tot opheffing van de parlementaire onschendbaarheid volgt minister Vandeuren braafjes het dictaat van PS-kopstuk Laurette Onkelinx - die het 'dossier' zeer grondig en met de inzet van een pak overheidsmiddelen (inclusief ondervragingen, een huiszoeking bij Vanhecke en de inzet van de Computer Crime Unit) liet voorbereiden - om een kopman van de Vlaamse onafhankelijkheidspartij aan te pakken. Indien de parlemen-

hecke. "Het zal ongetwijfeld mijn onschendbaarheid opheffen, al zal ik mijn zaak zelf verdedigen." Aan de commissie Juridische Zaken van het Europees Parlement werd daarom gevraagd om een openbare behandeling van het dossier. Vlaams Belang-voorzitter Bruno Valkeniers maakte duidelijk dat de partij vanzelfsprekend onverkort achter Frank Vanhecke blijft staan en deze schandelijke poging tot politieke liquidatie met alle politieke en wettelijke middelen zal bekampen. In juni 2009 kan ook de Vlaamse kiezer zich uitspreken over de vuile oorlog van het Belgische regime tegen het Vlaams-nationalisme.

Tom Van Den Troost

Onbillijk en onhoudbaar

Leterme I ging niet alleen van start zonder staatshervorming en zonder de splitsing van B-H-V, maar ook zonder begroting.

In de Kamercommissie Financiën en Begroting zijn de besprekingen voor de begroting 2008 volop aan de gang.

De begroting 2008 was al een mislukking nog voor het overleg begon. De oorspronkelijke doelstelling van Leterme – een begrotingsoverschot van 0,5% in 2008 of ongeveer 1,5 miljard euro – was immers bij aanvang van het overleg al vervangen door een veel minder ambitieuze versie: het doelwit van een begroting in evenwicht.

Begrotingsoverschotten zijn nochtans dringend nodig om de enorme staatschuld af te bouwen en een buffer aan te leggen voor de toekomstige kosten van de vergrijzing. De vorige regeringen hebben het welbekende 'Zilverfonds' opgericht waarin geld gespaard zou worden om de sterkste stijging van de vergrijzingskosten (vooral tussen 2011 en 2030) op te vangen. Voor het Zilverfonds was voor 2007 een overschot voorzien van 0,3% van het BBP of 900 miljoen euro, het beloofde overschot van 0,5% in 2008 zou het Zilverfonds met 1,5 miljard euro hebben moeten spijzen. In de plaats daarvan hebben we nu een Zilverfonds dat met een tekort van 2,4 miljard euro ten opzichte van de voorziene doelstelling meer dan ooit een lege doos is. Een fonds zonder veel zilverlingen dus. Een duidelijke strategie om de vergrijzing aan te pakken ontbreekt volledig.

Tekort van 2 miljard euro

De federale regering zit in het rood met een tekort van 0,6% van het BBP of 2 miljard euro. Het zogenaamde begrotingsevenwicht is dan ook te danken aan de sociale zekerheid en aan Vlaanderen die de federale tekorten compenseren. Vraag is of het evenwicht van de gezamenlijke overheid wel zal gehaald worden. Door de veel te optimistische groeiramingen zou het tekort op de federale begroting wel eens veel groter kunnen uitvallen dan voorzien.

Om een voorbeeld te geven. Herinner

u nog de week vóór het begrotingsakkoord: volgens minister Vandeurzen werd de groei van de fiscale ontvangsten toen geraamd op 5,1% van het BBP. Enkele dagen later werd deze raming volgens minister Reynders 5,6% van het BBP en dan in de nacht van het begrotingsconclaaf werd de groei van de fiscale ontvangsten plots geraamd op maar liefst 6,25% van het BBP. Ondanks de tanende economische groei wordt er dus verwacht dat de burgers en de bedrijven dit jaar een slordige 700 miljoen euro méér belastingen betalen!

Wathelot (cdH) moet nog kiezen welke gebouwen hij verkoopt.

verder gezet. De verkoop van overheidsgebouwen zal volgens de begroting 70 miljoen euro opleveren, maar, zoals bleek in de commissie, weet de staatssecretaris voor Begroting, Melchior Wathelot, nog niet eens welke gebouwen zullen verkocht worden. Een Electrabel-taks op het gebruik van kerncentrales moet de staat 250 miljoen euro opleveren. Deze taks moet nog onderhandeld worden, maar wat wel vaststaat is dat de taks op één of andere manier zal doorgerekend worden aan de consumenten, die reeds met een sterke stijging van de energieprijzen te maken hebben. Ook de kleine spaarders blijven in de kou staan. De meerwaardebelasting op obligatiefondsen, waarvan de afschaffing door de VLD beloofd werd, is immers in de begroting opgenomen.

Nog zo'n constante is het voortdurend terugschroeven van ambities. De doelstelling om een overschot te realiseren op de begroting wordt steeds weer een jaar opgeschoven. Eigenlijk is het niet zo onbegrijpelijk dat de begrotingsbevoegdheid onder Leterme I wordt overgelaten aan een staatssecretaris. Deze regering heeft geen begrotingsambitie dus waarom zou een volwaardig minister zich hierover moeten buigen?

Barbara Pas

Paarse begroting

Verhofstadt III heeft de begroting 2008 in elkaar geflanst en we hebben gekregen wat we van een interim-regering konden verwachten: een interim-begroting.

Wie dacht dat er met de CD&V een trendbreuk zou komen is er meteen aan voor de moeite. Het huidige budget heeft namelijk alle kenmerken van een paarse begroting. De veel te optimistische ramingen zagen we onder Paars zowat elk jaar. Ook de eenmalige maatregelen worden gewoon

Clubje tirannen

Het CERD, een VN-commissie ter bestrijding van rassendiscriminatie, heeft onlangs de Vlaamse wooncode veroordeeld.

Volgens de Vlaamse wooncode komen mensen pas in aanmerking voor een sociale woning als ze beloven dat ze misschien ooit wel eens keer Nederlands zullen leren. Het CERD vindt dat discriminerend. Over de grond van de zaak hebben we al eerder geschreven. Dit artikel gaat niet over de wooncode zelf. Het is een ontmaskering van het CERD. Er zitten ook afgevaardigden uit democratische landen in het CERD. Maar zij zijn helaas in de minderheid...

Alexei Avtonomov is een parel aan de democratische kroon van het CERD. Hij studeerde internationaal recht aan het Staatsinstituut voor Internationale Relaties in Moskou. Dat was tussen 1981 en 1986, toen de Sovjet-Unie nog een machtige totalitaire staat was. Mogen we een beetje sceptisch staan tegenover het soort "recht" waarmee Avtonomov toen werd opgevoed? In 1984, nog altijd onder de communistische dictatuur, werd hij docent aan hetzelfde Instituut. Dat kan alleen maar betekenen dat men hem als een loyaal partijcreatuur beschouwde. In andere ondemocratische landen is het nog denkbaar dat universiteiten – of andere instellingen – een onafhankelijk beleid voeren. Maar in de Sovjet-Unie waren universiteiten slechts verlengstukken van het overheidsapparaat. Als je geen trouwe communist was, kon je daar hoogstens schoonmaker worden. Of proefkonijn voor het uittesten van psychiatrische medicijnen. In 1985, nog altijd volop in het communistische tijdperk, werd Avtonomov opgenomen in van de Russische Associatie voor Politieke Wetenschappen. Het zoveelste bewijs dat hij tot de communistische nomenclatura behoorde.

Benoemd door Ceaucescu

De Roemeen Ion Diaconu is ook zo'n exemplaar. Hij begon zijn carrière als diplomaat in 1960, onder Ceaucescu. Ook hij behoorde dus zeker tot de nomenclatura. Van 1981 tot 1986 was hij zelfs de afgezant van Roemenië bij de

Verenigde Naties en later werd hij lid van de Subcommissie voor de Strijd tegen Discriminaties en de Bescherming van Minderheden. Dat gebeurde in 1988. Ceaucescu zat toen nog stevig in het zadel en onderdrukte met niets ontziende wreedheid alle culturele en etnische minderheden in heel het land. Maar zo'n regime mocht wel één van zijn lakeien uitzenden om andere landen de les te lezen over discriminaties en de bescherming van minderheden. Na de val van Ceaucescu bleef Ion Diaconu gewoon in functie, zowel in de Subcommissie bij de Verenigde Naties als in het Roemeense *corps diplomatique*. Er zijn mensen die van ideologie kunnen veranderen zoals anderen van hemd...

post. In 1982 greep een zekere Ouédrogo de macht, en hij verbood onmiddellijk alle politieke partijen en organisaties. Maar mevrouw Dah bleef op post. In 1983 pleegde ene Sankara een staatsgreep. Hij noemde zichzelf een marxist-leninist. Maar mevrouw Dah viel niet uit de gratie. In 1987 kwam er weer een staatsgreep, van een zekere Compaoré. Hij liet onmiddellijk 84 tegenstanders executeren, en de pers nog erger muilkorven dan tevoren, maar mevrouw Dah... De pientere lezer heeft het ongetwijfeld al geraden. Zouden ze in Burkina Fasso tussen al die staatsgrepen door ook nog sociale woningen gebouwd hebben? Zouden ze daar wel weten wat een sociale woning eigenlijk is? Wij gaan hier niet de spot

Van alle walletjes

Mevrouw Dah uit Burkina Fasso, heeft haar mooie postje in de commissie waarschijnlijk ook te danken aan haar cynische vermogen om van alle walletjes te eten. Tussen 1972 en 1994 heeft zij zonder onderbreking topfuncties bekleed bij Buitenlandse Zaken en in het *corps diplomatique*, hoewel haar land in die periode niet minder dan vier staatsgrepen met bijhorende regimewisselingen doormaakte. In 1980 was er de staatsgreep van Saye Zerbo. Maar mevrouw Dah bleef op

drijven met de inwoners van een klein en arm land. Die gewone mensen zijn ook maar het slachtoffer van een politieke kaste waarvoor ze nooit hebben gekozen. Maar mogen we een beetje sarcastisch doen over die regerende kaste? Over de generaals, de corrupte politici en hun hofhouding van diplomaten en hielenlikkers? Moeten wij ons door zo'n potentaten de les laten lezen? En terzijde: niet alle Afrikanen zijn even gewetenloos en cynisch als die machtselites. Tijdens onze werkzaamheden in de Rwanda-commissie hebben wij ook kennisgemaakt met

zwarte mensenrechtenactivisten die er geen politiek spelletje van maakten, en die even consequent de misdaden van de Hutu-regering vóór en tijdens de genocide aan de kaak stelden als die van het Tutsi-regime dat daarna aan de macht kwam. De kritiek van zulke mensen zouden we misschien ernstig nemen. Maar die van hovelingen als Dah niet. Om soortgelijke redenen gaan wij geen al te scherpe kritiek uiten op Kokou Dieudonné Ewomsan uit Togo, die ook lid is van het CERD.

Hij maakt ook ernstige beoordelingsfouten. Hoe zou dat trouwens anders kunnen als je Vlaanderen probeert te beoordelen met Togo als referentiekader en Franstalige media als belangrijkste informatiebron? Maar Ewomsan is altijd schrijver en professor geweest. Voor zover we konden nagaan is hij tenminste geen politiek creatuur. Tenminste geen hielenlicker van één of meerdere tirannen.

Islamitische potentaten

De Egyptenaar Aboul Nasr Mohamed van het CERD is wél een politiek creatuur. Hij is onderminister van Buitenlandse Zaken geweest, Permanent Waarnemer voor de Arabische Liga, assistent van de Egyptische Minister van Buitenlandse Zaken en ambassadeur. Hij is dus een steunpilaar van het regime. Nu is Egypte een minder totalitaire staat dan Saoedi-Arabië of Iran, maar het is toch nog altijd een brute politiestaat, met slechts een flinterdunne democratische façade. Folteringen zijn schering en inslag. Vele vrouwen in Egypte worden besneden. De christelijke minderheid wordt er systematisch vervolgd. Wie zich tot het christendom bekeert, kan de doodstraf krijgen. Heeft een land met zo'n erbarmelijke staat van dienst inzake vrijheid en mensenrechten het recht ons de les te spellen over de wooncode? Heeft zo'n land ook maar een beetje moreel gezag? Hetzelfde, maar dan nog tien keer erger, kan gezegd worden over Pakistan, dat in het CERD vertegenwoordigd wordt door de voormalige ambassadeur Anwar Kemal. Pakistan is een wrede, chaotische dictatuur, waar vrouwen

voor de geringste overtreding levend verbrand worden, of met zwavelzuur overgoten, waar de overheid zowat alle bestaande islamitische terreurgroepen opleidt en financiert en waar verkrachtingen en martelingen in politiekantoren de gewoonste zaak van de wereld zijn. De Pakistanen hebben weinig problemen met hun religieuze minderheden: die liggen allemaal op het kerkhof, of ze zijn naar Indië gevlucht. Er zit ook een Algerijnse diplomaat in die commissie. In Algerije is

werd één van die talen, het Tamazigh, ook als nationale taal erkend. Maar ondanks die afgrijselijke staat van dienst mag een diplomaat van het Algerijnse regime deel uitmaken van het CERD om onze wooncode af te kraken. En dan hebben we het ongelooflijkste nog voor het einde bewaard: er zit ook een Chinese afgevaardigde in het CERD. Ja, een gezant van hetzelfde regime dat verantwoordelijk is voor de massamoord op het Tien An Men-plein, voor de vervolging van de katholieke kerk en van Falun Gong, voor miljoenen gedwongen abortussen, sterilisaties en kindermoorden, voor duizenden executies, voor een gruwelijke handel in transplantatieorganen. Een regime dat zichzelf alleen in stand kan houden dankzij honderden straff kampen waarin honderdduizenden mensen opgesloten zitten zonder enige vorm van proces, door censuur, foltering en willekeurige arrestaties. Dát zijn de bondgenoten die de franskiljons en hun hielenlickers nu tegen ons gebruiken. Ja, de belgicisten hebben echt wel heel mooie vrienden.

Geen enkele legitimiteit

Is de samenstelling van die commissie een ongelukkige samenloop van omstandigheden? Helemaal niet. Ze is helaas representatief voor alle commissie en organen van de VN. We denken al te vaak dat de VN een zekere democratische legiti-

teit heeft, maar dat is een misvatting. De meeste lidstaten van de VN zijn gewoon brute dictaturen. De democratieën zijn er ver in de minderheid, en dat weerspiegelt zich natuurlijk in de samenstelling van alle VN-instanties. De VN is een club die gedomineerd wordt door tirannen en éénpartijstaten. Zij hebben geen enkele legitimiteit en geen enkel moreel gezag. Eigenlijk zouden wij ons van het oordeel van de VN geen moer moeten aantrekken. Maar zo werkt politiek helaas niet...

Marc Joris

UNITED
NATIONS

International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination

Distr.
GENERAL

CERD/C/BEL/CO/15
7 March 2008

Original: ENGLISH

COMMITTEE ON THE ELIMINATION
OF RACIAL DISCRIMINATION
Seventy-second session
18 February to 7 March 2008

CONSIDERATION OF REPORTS SUBMITTED BY STATES PARTIES UNDER ARTICLE 9 OF THE CONVENTION

ADVANCE UNEDITED VERSION

Concluding Observations of the Committee on the Elimination of Racial Discrimination

BELGIUM

1. The Committee considered the fourteenth to fifteenth periodic reports of Belgium, submitted in one document (CERD/C/BEL), at its 1857th and 1858th meetings (CERD/C/SR.1857 and 1858), held on 25 and 26 February 2008. At its 1870 meeting (CERD/C/SR.1870), held on 5 March 2008, it adopted the following concluding observations.

A. Introduction

2. The Committee welcomes the report submitted by the State party, which is in conformity with the reporting guidelines, and notes with appreciation the regularity with which the State party submits its reports, in compliance with the requirements of the Convention. It appreciates the attendance of a large delegation, which included representatives of the Francophone and Flemish Communities and Regions, and the extensive and detailed responses provided to the questions asked by the Committee, including in writing.

helemaal geen godsdienstvrijheid. De islam is er staatsgodsdienst. Na de onafhankelijkheid werden alle Fransen en alle joden uit Algerije verdreven, met de leuze "la valise ou le cercueil - een koffer of een doods-kist". Dát was pas echt bloeddorstig racisme. Vergeleken daarmee is de wooncode een liefstallig sprookje. Algerije was jarenlang het uitverkoren toevluchtsoord voor vliegtuigkapers en andere terroristen. Tot 2002 was Arabisch er de enige nationale taal. De Berbertalen Tamazigh en Kabyl bestonden officieel niet eens, terwijl nochtans 35% van de bevolking die talen sprak. Pas in 2002

ONZE TOEKOMST?

Als er één symbool is van de minderwaardige positie van de vrouw binnen de islam, is het de hoofddoek wel. Het hoofddoekgebod is immers een voorschrift dat uitsluitend opgelegd wordt aan vrouwen.

Na de gemeenteraadsverkiezingen werd in verschillende gemeenten een hoofddoekverbod ingevoerd voor gemeentepersoneel. Er kwam een verbod op religieuze symbolen in Antwerpen, Gent, Lokeren, Ninove en Lier. Scholen werden onder het mom van de autonomie van die instellingen door minister van Onderwijs Vandenbroucke zelf de vrijheid gelaten de hoofddoek al dan niet te verbieden. Het Vlaams Belang is vanzelfsprekend opgezet met het feit dat hier en daar een hoofddoekverbod werd ingevoerd, maar is toch van oordeel dat deze kwestie beter fundamenteel geregeld wordt op het Vlaamse niveau. Ook in Frankrijk bijvoorbeeld werd een hoofddoekverbod gestemd in het nationale parlement.

Filip Dewinter diende in het Vlaams Parlement dan ook een voorstel van decreet in dat ertoe strekt dat de hoofddoek verboden wordt in overheidscholen, voor personeelsleden van lokale besturen en voor personeelsleden van de Vlaamse overheid. In het voorstel van decreet zouden personeelsleden van de Vlaamse overheid of de ondergeschikte besturen die in strijd met het voorgestelde verbod toch een hoofddoek dragen een verwittiging dienen te krijgen. Wanneer de verwittiging wordt genegeerd, volgt ontslag. Voor het onderwijs zou het hoofddoekverbod van toepassing zijn op zowel leerkrachten, leerlingen, personeel als bezoekers. Wie zich in strijd met het verbod toch met een hoofddoek naar school begeeft, moet de toegang worden geweigerd.

Waarom een hoofddoekverbod?

Een hoofddoekverbod is geen pesterij van moslims, maar een zaak van fundamenteel democratisch belang. Wanneer we uit politiekcorrecte overwegingen respect zouden opbrengen voor het dragen van de hoofddoek in openbare dienst of in scholen, verdedigen we immers ook impliciet de ondergeschiktheid van de vrouw aan de man. Sommige radicale moslimvrouwen dragen hun hoofddoek als politiek-religieus symbool, als teken van integratie-onwil en als teken van verzet tegen de samenleving en onze manier van leven. Veel andere moslimvrouwen kiezen er echter niet vrijwillig voor om met sluier of hoofddoek door het leven te gaan, net zomin als vrouwen in Iran of Afghanistan er bewust voor kiezen om hun leven te slijten in een vormeloze boerka of Niqaab. Vaak wordt de hoofddoek immers opgelegd door hun man, door de ouders, door de imam of door de moslimgemeenschap. Wanneer de Vlaamse overheid toegeeft aan de sociale druk binnen de moslimgemeenschap die de hoofddoek oplegt aan moslimvrouwen, ontcijfert men deze vrouwen de vrijheid om zonder hoofddoek, gekleed zoals ze zelf willen, door het leven te gaan.

Tegen islamisering

Een hoofddoek is niet zomaar een cultureel bepaalde vestimentaire aanlegenschap, maar past in het geheel van normen en voorschriften van de

sharia, die fundamenteel tegenstrijdig zijn aan onze westerse democratische waarden. Wanneer men toegeeft aan de islamitische eis om hoofddoeken toe te staan voor overheidspersoneel en in het onderwijs, legitimeert men de sharia als geheel. Men laat op deze manier de sharia voorgaan op westerse democratische waarden als de gelijkheid van man en vrouw en de scheiding van kerk en staat. De sluier is overigens maar één van de vele facetten van de onderdrukking van de vrouw binnen de islam.

Het hoofddoekverbod moet dan ook mee een halt toeroepen aan de voortschrijdende islamisering van Vlaanderen. De overheid geeft immers al aan veel te veel islamitische eisen toe.

Reacties

De reacties van de andere partijen waren vooral bij links niet verrassend negatief. Tamsamani (SPA) noemde het voorstel 'een provocatie' en Groen!-fractieleider Daems sprak van 'een onaanvaardbaar en immoreel voorstel'. CD&V en VLD zijn vooral op hun hoede omdat ze vrezen dat de kwestie binnen hun partijen wel eens voor ruzie zou kunnen zorgen. VLD-fractieleider Sven Gatz stelde: "We moeten rustig binnen de meerderheid het debat voeren en op zoek gaan naar een consensus." In elk geval is het Vlaams Belang erin geslaagd de kwestie op de Vlaamse agenda te zetten.

Wim Van Osselaer

Orde op zaken

De Vlaamse Regulator voor de Media volgde Vlaams Belang.

Gerda Van Steenberghe, Vlaams parlementslicid voor het Vlaams Belang, had bij de Vlaamse Regulator voor de Media klacht ingediend wegens de zeer expliciete reclames voor sekssites op de teletekstbladzijden van VTM, het vroegere KanaalTwee en VT4. Op teletekst zijn natuurlijk geen pornografische afbeeldingen te zien, alleen teksten. Maar die lieten dan ook niets aan de verbeelding over. Op de teletekstpagina's van deze commerciële zenders stonden reclameboodschappen te lezen als: "Tieners, je mag met ze doen wat je wilt", "spannende groepsseks" en "gratis seks in je buurt".

Tegen de verwachtingen in heeft de Regulator geoordeeld dat haar klacht onvankelijk én gegrond was. De betrokken zenders krijgen nog geen echte

sanctie, maar wel een officiële waarschuwing.

De Regulator vond dat door die reclames de seksuele beleving "gebanaliseerd" werd: "De confrontatie met de overvloed

aan seksuele diensten tegen betaling kan bij onervaren minderjarigen de indruk wekken dat dat behoort tot de normale zaken van het leven." Dat was natuurlijk heel voorzichtig geformuleerd, maar het sloeg wel de spijker op de kop. De Regulator vond het ook onaanvaardbaar dat zulke boodschappen zonder filter en op elk uur van de dag ter beschikking van minderjarigen stonden. Gerda Van Steenberghe én de Regulator verdienen allebei een pluim voor hun morele standvastigheid. In deze tijden van "alles kan, alles mag" is daar moed voor nodig.

Marc Joris

Nieuwe brochure

'Het einde van België?'

Sinds de voorbije parlementsverkiezingen en de daaropvolgende regimecrisis, is voor een meerderheid van de Vlamingen duidelijk dat de Belgische staat geen toekomst meer heeft. De Vlaamse onafhankelijkheid is geen onrealistische wensdroom meer, maar een haalbare kaart.

In 2005, naar aanleiding van het 175-jarige bestaan van België, gaf het Vlaams Belang een dubbelbrochure uit met 10 vragen en antwoorden over dit kunstmatige land. Veelgestelde vragen over Vlaamse onafhankelijkheid komen aan bod. Welke meerwaarde heeft dit land nog en wie heeft er belang bij het voortbestaan van België? Wat kost België ons en waaraan zouden we de miljardentransfers kunnen besteden? Het zijn enkele van de vragen die een antwoord krijgen in de brochure.

"De Belgische regimecrisis bewijst dat Vlaanderen geen zoveelste mini-staatshervorming nodig heeft, maar een eigen staat," schrijft Vlaams Belang-voorzitter Bruno Valkeniers in zijn voorwoord. "Dat is een keuze voor een efficiënt bestuur en een beleid dat aansluit bij de Vlaamse belangen en verzuchtingen. België wordt immers alleen in stand gehouden om de belangen van de Franstaligen te beschermen." Het komt er nu op aan de twijfelaars over de streep te trekken. Ook om die reden actualiseerden Ludo Leen en Tom Van Den Troost de dubbelbrochure uit 2005: een nieuw jasje, nieuwe foto's en cartoons en bijgewerkte cijfers en citaten. Daarnaast zijn er onder meer teksten over het Waalse moeras, de bekende Vlaamse resoluties, de bevoegdheden van het Vlaams Parlement en buitenlandse perscommentaren over (het einde van) België.

De nieuwe brochure is aanbevolen lectuur voor wie wil helpen de laatste tegenstanders van Vlaamse onafhankelijkheid te overtuigen! Een gratis exemplaar van deze brochure bestellen kan door een bericht te sturen naar info@vlaamsbelang.org of te bellen naar 02/2196009.

Nieuwe Vlaams Belang

Vlaanderen moet geel en zwart kleuren!

Alhoewel de Vlaamse en Europese verkiezingen van juni 2009 nog ver weg lijken, wil het Vlaams Belang nu reeds de aanzet geven tot de verkiezingscampagne. Inderdaad, het Vlaams Belang wil met het VL-logo op kop een jaar lang campagne voeren. Het letterwoord VL wordt immers het logo van de één jaar durende campagne. VL moet symbool staan voor Vlaanderen maar ook voor het Vlaams Belang en uiteraard voor onze strijd voor het behoud van onze Vlaamse identiteit en het verwerven van onze Vlaamse onafhankelijkheid. Kortom het VL-logo zal vanaf heden tot en met de verkiezingen van juni 2009 overal te zien zijn en herhaald worden.

VL-gadgets

Om de lancering van het VL-letter-

woord te ondersteunen, worden door het Vlaams Belang een aantal originele VL-gadgets gratis verspreid. Het betreft balpennen, sleutelhangers, stickers en ritshangers... In de loop van de volgende maanden worden naar aanleiding van specifieke acties ook nog een aantal andere gadgets op de markt gebracht. Nu al kunnen de balpennen, de sleutelhangers, de stickers en de ritshangers gratis besteld en verspreid worden.

Ieder Vlaams gezin een leeuwenvlag!

De campagne gaat van start met de verspreiding van een VL-folder in alle bussen van Vlaanderen. De folder wordt verspreid tijdens de laatste week van april. Via de folder krijgt ieder Vlaams gezin de kans om een gratis leeuwenvlag bij het Vlaams Belang te bestellen. In totaal wil het Vlaams Belang meer dan 300.000 Vlaamse leeuwenvlaggen verspreiden in de periode mei-juni. Met deze actie wil het Vlaams Belang de bevolking aanzetten om de leeuwenvlag als protestsymbool tegen de anti-Vlaamse politiek

van Leterme & co te gebruiken. Uiteraard wil het Vlaams Belang de Vlamingen stimuleren om zoveel mogelijk te vlaggen met de leeuw op 11 juli!

VL-sticker op iedere wagen

Eind juni verspreidt het Vlaams Belang een tweede folder in het kader van de VL-campagne. Via een aparte folder zal ditmaal aan ieder Vlaams gezin een VL-autosticker worden aangeboden.

Het uitdelen van VL-gadgets en leeuwenvlaggen is geen geïsoleerde actie. Al deze acties maken deel uit van een grootschalige en gestroomlijnde campagne. Door het VL-logo een jaar lang als symbool van onze campagne uit te spelen wil het Vlaams Belang op een zo herkenbaar mogelijke manier campagne voeren. Help ons om het VL-logo bekend te maken en verspreid leeuwenvlaggen en VL-gadgets! Vlaanderen moet immers geel en zwart kleuren!

Filip Dewinter

IEDER VLAAMS GEZIN EEN

GRATIS

LEEUEWENVLAG!

Het Vlaams Belang biedt u gratis een leeuwenvlag aan. De leeuwenvlag is het symbool van een vrij en Vlaams Vlaanderen. Laat u zien als zelfbewuste Vlaming! Hang uw leeuwenvlag thuis uit want Vlaanderen moet geel en zwart kleuren!

Wil u nog een gratis vlag of wil u vrienden, familieleden en/of kennissen een leeuwenvlag schenken? Aarzel niet en bestel gratis extra vlaggen via

Vlaams Belang, Madouplein 8 b9, 1210 Brussel
tel.: 02/219 60 09 • vl@vlaamsbelang.org

Belang-campagne

Sms gadget + ex + naam en adres naar

3031

GRATIS VL-GADGETS

*Laat u zien als bewuste
Vlaming en gebruik
deze VL-ritshanger!*

SMS - toets:

vlag ex. (maximum 3 stuks)
balpen ex. (maximum 5 stuks)
sleutel ex. (maximum 5 stuks)
klever ex. (maximum 5 stuks)
rits ex. (maximum 5 stuks)

Deze actie is geldig tot 31 juli 2008 of zolang de voorraad strekt.

www.vlaamsbelang.org • vl@vlaamsbelang.org

Wegens het overweldigende succes van onze VL-campagne kampen we nu al met een voorraadtekort aan vlaggen.

In tegenstelling tot eerdere berichten zal de leeuwenvlag voor leden en abonnees daarom meegestuurd worden met het juninummer van het Vlaams Belang Magazine.

40 jaar Leuven Vlaams

Het jaar 1968 zal altijd onlosmakelijk verbonden blijven met de overheveling van de Franstalige UCL van Leuven naar Louvain-la-Neuve.

In de Vlaams-Brabantse stad speelde de Franstalige universiteit toen een grote rol in de verfransing van vooral handelaars en bourgeoisie. Net zoals in die andere universiteitsstad, Gent, de asociale verfransing van de universiteit ooit een grote invloed had op de Gentse bevolking.

Met de Vlaamse dag op expo '58 en het verzet tegen de talenteling in 1959 hadden vooral de Vlaamse studenten het startsein gegeven voor een heropleving van de Vlaams beweging. Bij de Marsen op Brussel in 1961, met 100.000 deelnemers, en in 1962, met 200.000 deelnemers, waren ze massaal aanwezig. Ook in 1962 en in 1963 waren er grote Vlaamse studentenbetogingen. Betogingen voor de splitsing van de faculteiten en tegen het voorstel van onder andere CVP-minister Van Elsen tot het oprichten van een Franstalige school in Heverlee voor het Franstalig academisch personeel en de 'bovenlaag' van de lokale bevolking. De Vlaamse studenten hielden een grote tegenbetoging tegen de Franstaligen die onder het motto 'nous restons' manifesteerden 'pour une grande univ'. Vlaanderen kende in 1963 een eerste overwinning toen de tweetalige faculteiten gesplitst werden.

Roma locuta

In de stijl van *Roma locuta, causa finita est* (Rome heeft gesproken, de zaak is afgehandeld) verwierp het beruchte bisschoppelijk mandement (ook van de Vlaamse bisschoppen) van 13 mei 1966 de terechte Vlaamse eis tot overheveling van de Franstalige afdeling. Een eis die overigens ook al deze was van meerdere Walen. De bisschoppen dicteerden schaafteloos en hautain 'het behoud van de institutionele eenheid van de Alma Mater alsmede haar fundamentele geografische eenheid te Leuven zelf. Dit mandement werd vanzelfsprekend als zeer autoritair en

anti-Vlaams ervaren, en het gevolg waren hevige Vlaamse studentenrellen. Overal in Vlaanderen weerklonk 'Leuven Vlaams' en 'Oealen buiten'. Kardinaal Suenens werd getrakteerd op aangepaste trappen van vergelijking: "dom-bisdom-aartsbisdom". Veel Vlaamse studenten braken ook definitief met de kerk.

De beheerder van de universiteit, professor Woitrin verwoordde de Franstalige expansiedrang. Voor hem moest de driehoek Leuven-Waver-Woluwe uitgroeien tot *le très grand Bruxelles*. Het kon echter niet beletten dat de Vlaamse faculteiten onder leiding van

de gewaardeerde professor Pieter De Somer een grote groei en bloei kenden. De Somer heeft gelukkig nooit hoeven meemaken hoe de belgicisten van de KUL enkele decennia later een eredoctoraat uitreikten aan onbenul prins Philippe, omwille van diens in-

spanningen voor de wereldvrede...

Historisch belang

Wanneer in januari 1968 bekend raakte dat de Franstalige afdeling in Leuven zou bijbouwen, volgde een drie weken lange Vlaamse studentenstaking en vonden er in alle grote Vlaamse steden betogingen plaats. Bisschop De Smedt van Brugge ("stemmen voor de Volksunie is een zonde") verklaarde dat hij zich in

1966 schromelijk vergist had en dat hij nu het Vlaamse standpunt innam. Hij werd hierin prompt gevolgd door de andere Vlaamse bisschoppen. De Vlaamse pers en vooral *De Standaard*, in niets te vergelijken met het huidige dagblad, was strijdvaardig voor 'Leuven Vlaams' en uiteindelijk kwam de verhuis naar Louvain-la-Neuve er. Een minderheid Leuvense studenten - nu meestal kaviaarsocialisten - zou in 1968 het KVHV verlaten en de Marxistisch-Leninistische vakbond oprichten, die later omgevormd werd tot Marxistisch-Leninistische Beweging (MLB) en aan de basis lag van de Maoïstische partij Amada... Met behulp van ondemocratische verkiezingen infiltrerde de MLB achteraf in de Vereniging van Vlaamse studenten (VVS), die vooral in de zeventiger jaren ijverde voor een socialistische samenleving.

Mijn studentengeneratie wist tot wat de eis van de Franstaligen en de 'Vlaamse' liberalen van de PVV, de 'Pest voor Vlaanderen', voor een tweetalig statuut voor Leuven en omgeving zou leiden. De geschiedenis

heeft ons gelijk gegeven, gelet op de huidige verfransing in de Vlaamse gemeenten van Brabant. Het historisch belang van de Vlaamse studentenrevolte te Leuven in de zestiger jaren is daarom zeer groot.

Geert Goubert

Exit Laloux

Na een lange reeks corruptieschandalen kondigde voorzitter Di Rupo aan dat de maat vol was en dat hij hoogstpersoonlijk de PS-stal zou uitmesten.

Voormalige kopstukken als Jean-Claude Van Cauwenberghe werden daarbij niet gespaard. Maar dé verpersoonlijking van de hele operatie moest Frédéric Laloux worden.

Weinigen hadden al van hem gehoord, zelfs Laurette Onkelinx niet, maar de nobele onbekende werd staatssecretaris voor Armoedebestrijding in de regering-Leterme I.

Wellicht omdat van die regering niet al te veel daden moeten verwacht worden, zocht Laloux andere manieren om de krantenkoppen te halen. En dat is hem aardig gelukt.

'Solidaire' jongen

Kort na zijn aanstelling liet hij zich voor een RTBF-reportage in zijn wagen filmen met een laptop op de schoot. Hij verklaarde daarbij dat hem nog geen kabinet was toegewezen en dat hij daarom genoodzaakt was om vanuit zijn dienstwagen te werken. Journalisten ontdekten dat dat een grove leugen was. Eerst probeerde hij het voorval af te doen als een grapje. Om zijn gezicht te redden verklaarde hij even later gehandeld te hebben 'uit solidariteit met de daklozen'...

Tankfraude

Ondertussen werd Laloux' naam ook genoemd in een fraudedossier. Als schepen van Namen zou hij misbruik gemaakt hebben van tankkaarten van de stad. De kaart werd onder meer gebruikt op een ogenblik dat hijzelf in de gemeenteraad zat. Op een dag werd zelfs twee keer kort na mekaar getankt met de kaart, één keer diesel, de andere keer benzine.

Laloux zou bovendien ook boven de toegestane limiet van 2000 liter ge-gaan zijn. In 2002 stond de teller op 2239 liter, in 2005 op 2154.

Zou Laloux weten dat de functie 'staatssecretaris voor Armoedebestrijding' niet enkel zijn eigen portefeuille betreft?

Korte carrière

Net voor het ter perse gaan, vernamen we dat Laloux de eer aan zichzelf gehouden heeft, en opgestapt is als staatssecretaris. Hij heeft het net geen maand volgehouden. Daarmee is zijn regeringscarrière wel erg kort geweest.

Het Vlaams Belang had in de Kamer reeds op 8 april aangedrongen op ontslag. Maar toen onze partij daarover Leterme ondervroeg, wuifde die alle kritiek weg.

Ook intern nam het gemorrel toe. Daarbij liet Philippe Moureaux, voorzitter van de PS, zich niet onbe-

tuigd. In *Le Soir* stelde hij onomwonden dat het beter is Laloux te dumpen om de imagoschade voor de PS te beperken met het oog op de verkiezingen van volgend jaar: "Het is het moment om aan de publieke opinie duidelijk te maken dat de partij dergelijke zaken niet meer aanvaardt." (...) "Wie daar niet akkoord mee is, moet een stap opzij doen of andere oorden opzoeken."

Tekenend blijft wel dat het ontslag toch vooral is ingegeven door kritiek van buitenaf. Di Rupo blijft zijn pou-lain nog steeds steunen. Ook Leterme heeft op geen enkel moment aangedrongen op ontslag. Daarmee is nog maar eens bewezen hoezeer de CD&V nu al buigt voor de PS-cultuur. Net zoals Verhofstadt vond de huidige regeringsleider het blijkbaar niet nodig de almachtige Parti Socialiste voor haar verantwoordelijkheid te plaatsen. Van het aangekondigde 'goed bestuur' van Leterme blijft hoe langer hoe minder over. Corruptie bij de PS en kazakken-draaijerij bij de CD&V, er zijn nog zekerheden in het leven!

Ann De prins

Van voorspel

Fitna-gate

Na drie maanden politiek gedongel wordt de islamitische wereld nu inderdaad woedend over de film van **Geert Wilders**. Dood aan Nederland, Monk het gisteren in Afghanistan. **Reconstructie**: hoe het optreden van vooral het CDA een mondiale rei heeft kunnen ontregelen. En: **schreeuwvites** film **Fitna** online komt.

Schreeuwvites
Retecool kan niet wachten op Fitna

Reconstructie
In de hoofdrol: de premier zelf

"Het geluid dat u hoorde, was een pagina uit het telefoonboek. Het is niet aan mij maar aan moslims zelf om de haatdragende verzen uit de koran te scheuren. Van de overheid moet u respect hebben voor de islam, maar de islam heeft geen enkel respect voor u. De islam wil overheersen en is uit op de vernietiging van onze Westerse beschaving. Stop de islamisering. Verdedig onze vrijheid."

Uit 'Fitna'

Geert Wilders beheerst het politieke debat in Nederland. Maandenlang werd vol spanning uitgekeken naar zijn anti-koranfilm.

Politiek en Staatsveiligheid deden verwoed hun best om Wilders te laten afzien van zijn filmpunten, en intimidatie werd daarbij niet geschuwd. In de media werd Wilders uitgeroepen tot publieke schietschijf, en politici repten zich op bevel van Jan Peter Balkenende naar het Midden-Oosten om alvast excuses aan te bieden voor een film die nog niemand gezien

had. De Derde Wereldoorlog stond voor de deur, zo leek het wel. Maar dat bleek nogal mee te vallen.

De film

De even populaire als omstreden politicus heeft nooit een geheim gemaakt van zijn afkeer voor de radicale islam, die hij wel eens vergeleek met het fascisme. De koran is in zijn ogen een gevaarlijk, haatzaaiend boek dat aanzet tot geweld tegen vrouwen, homo's en ongelovigen. Het "Mein Kampf van de islam", in de ongezuete woorden van Wilders. Die riep moslims in Nederland ook op om de gewelddadige passages uit de koran te scheuren en te verbranden. Maar dat gebeurt, in tegenstelling tot wat sommigen vreeden, in de film niet. Dat moeten de moslims zelf maar doen, vindt Wilders. De film toont wel citaten uit koranverzen, afgewisseld met krantenkoppen en schokkende beelden: de aanslagen van 11 september, de aanslagen in Madrid en Londen, de onthoofding van een Britse gijzelaar in Irak, de moord op Theo van Gogh. Stukken ook uit toespraken van radicale imams in Nederland, en beelden van de verminning, steniging en executie van vrouwen. Schokkend, niet voor gevoelige zielen, inderdaad, maar het is wel de harde realiteit.

De reacties

Na de film regende het voorspelbare en tegenstrijdige reacties. Ook in ons land. De bekende bezweringsformules doken weer op. 'Er is niks mis met de islam' - 'Het gaat maar om een kleine minderheid extremisten' enzovoort en zo verder. "15 minuten pure haat tegen islam" kopte *Het Laatste Nieuws*. Paul Geudens (*Gazet van Antwerpen*) schreef dat Wilders met zijn film "bewust provoceert, suggereert en vooral generaliseert". En hij sleurde er zo waar Dr. Goebbels nog eens bij. Een beetje goedkoop én eigenaardig, want dezelfde krant komt in een ander artikel tot de slotsom dat de anti-koranvideo niet veel meer is dan een "tamme collage van archiefbeelden en krantenknipsels", "een storm in een glas water". Tja, wat is het nu? Opvallend is dat vanuit allochtone hoek vooral grote opluchting klonk. Volgens Ibrahim Barzouk - woordvoerder van het Landelijk Beraad Marokkanen (LBM) heeft Wilders "blijkbaar toch goed nagedacht" en blijft zijn film "binnen de grenzen van de wet". Volgens Yusuf Altunas, directeur van de Turkse moskeekoepel in Nederland, is de film niet meer dan wat knip- en plakwerk van bestaande nieuwsbeelden." Waarom dan al die drukte?

"Fitna is niets meer en niets minder dan een best goedgemaakte, maar wat voorspelbare, Michael Moore-achtige bloemlezing van islamitisch geweld en terreur - en oproepen daartoe - van de afgelopen jaren, afgewisseld met soera's uit de koran", schrijft René van Rijckevorsel in *Elsevier*.

Moed

Paul Geudens is het daar niet mee eens en noemt 'Fitna' een 'miskleun'. "Vertelt Wilders leugens? Wellicht niet. Treedt hij buiten de wet? Miskleun niet. Want hij is wel zo slim om

T N A
L I A

tot anticlimax

"Ik maak onderscheid tussen de islam als religie en ideologie. Ik heb niets tegen mensen, ik heb niets tegen moslims."

Geert Wilders

zelf geen mening te ventileren. Iedereen weet wat hij wil zeggen, maar hij zegt het zelf niet. Niet erg moedig", sneert Geudens. Onzin, zegt Van Rijkevorsel: "Wilders heeft zich, zoals hij zelf ook zegt, aan de feiten gehouden." De feiten en niets dan de feiten. Het is aan de kijker én aan de moslims om zelf te oordelen. Je hoeft het niet altijd met Wilders eens te zijn, maar als er iets is waarvan je de man maar bezwaarlijk kan beschuldigen is het wel een gebrek aan moed. Benieuwd of Geudens na tientallen doodsbedreigingen en met constante bewaking door lijfwachten ook nog fluitend door het leven zou gaan... Bij de storm van kritiek en in alle voorspelbare reacties wordt de kern van het debat handig ontweken. Natuurlijk is niet elke moslim een baarlijke fundamentalist of potentiële terrorist. Natuurlijk gaat het maar om een 'kleine' maar gevaarlijke 'minderheid' die daadwerkelijk wil overgaan tot geweld. Gelukkig maar. Maar ook in ons land hebben enquêtes al aangetoond dat de denkbeelden van de zwijgende moslimmeerderheid ook niet van aard zijn om vrolijk te worden. De afkeer voor andersdenkenden, ongelovigen, joden, vrouwen en homo's is wijdverbreid. Nogal wat moslimgeestelijken en jongeren dromen hardop van een staat waarin niet onze wetten gelden, maar de sharia. Tegenstanders van Wilders werpen op dat er in de Bijbel (het Oude Testament) ook nogal wat

bloedige passages te vinden zijn. Dat klopt, maar christenen nemen de Bijbel al lang niet meer letterlijk en zien er geen aansporing in tot geweld. Moslims – sommige moslims – wél, dat is de kern van het probleem. Moslimextremisten zoals Mohammed Bouyeri (de moordenaar van Theo Van Gogh) beschouwen het woord van Allah als een 'licence to kill', "een jachttakte om ongelovigen om zeep te helpen" (Gerry Van der List in *Elsevier*, 05.04.08). Er zijn wel gematigde moslims, maar er is géén gematigde islam. Dát is de kern van het probleem. En dus heeft Wilders wel een punt met zijn waarschuwing voor het onverdraagzame karakter van de koran.

Knieval

Her en der werd de vergelijking gemaakt met de wereldwijde rel rond de Deense Mohammed-cartoons. Er zijn natuurlijk wel raakpunten, maar anders dan in Denemarken heeft de Nederlandse regering zich niet bepaald van haar sterkste kant laten zien. In plaats van stille diplomatie ging Jan Peter Balkenende – de "zielsverwant" van Yves Leterme... – zich te buiten aan megafoonpolitiek. Radicale moslims die Nederland nog niet eens weten liggen op de wereldkaart of die nog nooit van Geert Wilders hadden gehoord, werden met toeters en belzen als het ware opgeroepen om woedend op straat te komen, Nederland-

se vlaggen te verbranden en ambassades te belagen. Balkenende riep op tot 'respect' voor andere culturen en religies. Maar wat met het respect voor de grondwet en het recht op vrije meningsuiting? Ook bij ons riepen commentatoren dat het recht op vrije meningsuiting begrensd wordt door het recht om niet beledigd te worden. Onzin natuurlijk, want sommigen hebben nu eenmaal langere tenen dan anderen. En als we daar altijd rekening mee moeten houden kunnen we even goed onze mond houden. Gedaan met de vrije meningsuiting. Spreken kan gevaarlijk zijn, maar zwijgen is op termijn nog gevaarlijker. Islamcritici als Henryk Broder ('Hura, wir kapitulieren') en Norman Podhoretz hekelen het onderwerpsgedrag van politici en opiniemakers als 'appeasement'. In plaats van kordaat te strijden voor onze vrijheden, zijn we – uit verkeerd begrepen 'respect' – bereid het hoofd te buigen in de hoop dat er dan geen klappen vallen. Maar, zo citeert Henryk Broder Winston Churchill: "Een appeaser is iemand die een krokodil voert, in de hoop dat hij hem als laatste zal opeten..." Een klare waarschuwing aan het vrije Westen.

Intussen oordeelde een Nederlandse rechter dat 'Fitna' niet oproept tot haat of geweld tegen moslims. Wilders provoceert soms, maar dat moet volgens de rechters kunnen in het debat en in een democratie. Wilders plaveit de weg naar een open debat met en over de islam. Dat hij daarbij soms als een olifant met vuile voeten door de multiculturele porseleinkast dendert, is zijn goed recht. De storm rond Wilders zal nu wel gaan liggen, maar mogelijk steekt er straks alweer een andere storm op. Ook Ehsan Jami, een 'afvallige' moslim, heeft bekend gemaakt dat hij een film wil maken over het leven van Mohammed. In de animatiefilm 'The life of Mohammed' komt alvast een fragment waarin Mohammed zich met de 9-jarige Aisha én een erectie op weg begeeft naar een moskee om zijn vrouw te ontmoeten. De Nederlandse minister van Justitie Hirsch Ballin (CDA) is – om het zacht uit te drukken – 'not amused'...

Ludo Leen

Met de karwats

Democratie en bezorgdheid om de publieke opinie en om het standpunt van de kiezers bestaat niet in de Europese cenakels.

Op 13 december 2007 werd het Verdrag van Lissabon, de kloon van de door Nederlanders en Fransen weggestemde Europese Grondwet, door de 27 Europese regeringsleiders plechtig ondertekend. Opmerkelijk hierbij is dat een Belgische regering van lopende zaken een verdrag met verregaande gevolgen voor de ganse bevolking mee kon ondertekenen, terwijl ons werd voorgehouden dat ze onbevoegd was om over een simpele uitbreiding van het stookoliefonds te beslissen.

Na de goedkeuring van het verdrag in de Senaat, er op 24 uur door gejaagd, werd er ook in de Kamer op 19 maart een debat over gepland, eerder een eresaluut aan 'Europees staatsman' Guy Verhofstadt. Volgens het Vlaams Belang was het echter niet aan de noodregering Verhofstadt III, op haar laatste dag, om dit verdrag op een drafje te ratificeren. Fractievoorzitter Gerolf Annemans dreigde met langdurig verzet en onze fractie dwong uiteindelijk een debat af op een latere datum. En zo kwam het dat de Kamer vrij uitzonderlijk bijeen werd geroepen op een woensdag, 9 april jongstleden. Toch was er van een 'debat' nauwelijks sprake, net zoals er nauwelijks sprake is geweest van een debat over deze moloch bij de publieke opinie en in de media in Vlaanderen.

Het Vlaams Belang deed zijn plicht als oppositiepartij. Francis Van den Eynde, Gerolf Annemans, Alexandra Colen en

Rita De Bont spaarden hun kritiek niet. Francis Van den Eynde had een wat hij noemde 'repetitief déjà vu-gevoel inzake de minachting van Europese beslissingen voor de mening van de Europese

Hiëronymus-klooster te Lissabon waar het verdrag ondertekend werd.

burger'. Hij verwees naar het Verdrag van Maastricht met het Deense 'nej!' in 1992. In ons land werd het verdrag toen nog drie dagen in het Parlement besproken, maar niemand buiten het halffrond wist er van. Pas na de goedkeuring van het verdrag besliste de regering-Dehaene er een grote informatiecampaagne van 40 miljoen frank aan vast te hangen. Nadat de beslissing was genomen, mocht de burger er iets over weten.

Na Maastricht kwam Nice. Het Verdrag van Nice werd er bij ons opnieuw doorgejaagd, maar Ierland ging bij referendum dwars liggen. Niemand trok zich iets van de Ierse uitspraak aan, men heeft het Verdrag van Nice in werking laten treden en de Ieren later opnieuw doen stemmen. En na Nice kwam de Europese Grondwet. Ditmaal werd er in Frankrijk en Nederland door de bevolking tegengesteld. De Europese Grondwet diende te worden opgeborgen, maar werd onmiddellijk vervangen door een nieuw verdrag, het Verdrag van Lissabon, dat inhoudelijk nauwelijks verschilt van de Grondwet. De Europese leiders gaven zelf de cosmetische operatie meer dan eens toe.

Labyrint

De tekst van het verdrag is een onleesbaar labyrint geworden van twaalf

protocolen, negenendertig bijgevoegde verklaringen en driehonderdveertien artikelen. De onleesbaarheid moet volgens Alexandra Colen verdoezelen hoe ingrijpend de inhoud is. Een groot deel van de soevereiniteit van de EU-lidstaten wordt afgestaan aan een supranationaal Europa. Het verdrag geeft de Europese Unie bijkomende bevoegdheden in 68 volledige nieuwe beleidsdomeinen zoals burgerlijk recht en strafrecht, gerecht en politie, immigratie, volksgezondheid, energie, transport enz. De macht komt eveneens meer bij de grote lidstaten te liggen en de kleine landen worden stilaan versmacht. Het doorzichtige einddoel van het leger eurocraten in Brussel is een nieuwe superstaat. Rita De Bont beaamde dat met dit hervormingsverdrag definitief een stap in de richting van de verenigde staten van Europa wordt gezet, zonder dat echter de grenzen van dat Europa vastgelegd worden. Naar de grenzen van Europa wordt in de teksten niet verwezen. Blijft het Europa of wordt het misschien Eurabië tot over de Middellandse Zee?

Het verdrag zal nu nog de andere parlementen die dit land rijk is passeren. Met de karwats maar met tegelijk verstrekkende gevolgen. Liefst zonder debat dus. En uiteraard zonder referendum. Referenda houden immers het gevaar van een afwijzing in. Daar wil het officiële Europa niet meer van weten. Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er bij de bevolking geen draagvlak bestaat voor dergelijke Europese verdragen. De traditionele politici zouden beter respect opbrengen voor de kiezer. Door de parlementaire debatten bij te wonen. Door informatie te verstrekken en door inspraak toe te staan.

Dimitri Hoegaerts

Schaamteloosheid

Kritiek hebben op de Olympische Spelen in Peking is de jongste maanden bijzonder trendy. Het opbod in 'straffe uitspraken' is dan ook begonnen.

Anciaux is echter niet de enige. Karel De Gucht gaat nog een stapje verder in de hoop de pers te halen. "Ik zal daar (de openingsceremonie, nvdr.) inderdaad naar toe gaan op 23 mei", klinkt het stoer, "maar er is ook beslist dat ik mij daar ook in alle duidelijkheid zal uitspreken over de situatie van de mensenrechten". Terwijl De Gucht zich nu stoer op de borst klopt, is hij blijkbaar al vergeten dat hij tot tweemaal toe een bezoek van de Dalai Lama liet afgelasten onder druk van de Chinese autoriteiten. De tarzanschreeuw waar de minister van Buitenlandse Zaken ons nu op trakteert, is dan ook bijzonder hypocriet en vooral... schaamteloos. Een windhaan zou van De Gucht nog iets kunnen leren.

Concentratiekampen, foltering, de vervolging van politieke tegenstanders, het verbod op vrije vakbonden, een slaven economie waar ontelbare gevangenen gedwongen worden in tewerkgesteld, ... het zijn maar enkele voorbeelden van de weldaden van het communisme in China. Dat uitgerekend aan zo'n land de Olympische Spelen werden toegekend, is dan ook onbegrijpelijk. De gebruikte argumentatie is dat nog minder.

Het IOC hoopte met de toekenning van de Olympische Spelen op een versoepeling in de houding van het communistische regime te kunnen zorgen; een idee dat toch wel getuigt van een bijzondere naïviteit. Want wat doet een dictatuur wanneer die de kans krijgt

om zich aan de buitenwereld te tonen? Het antwoord is eenvoudig: alle mogelijke vormen van dissidentie nog harder de kop indrukken.

Pluspunt?

Als er aan de toekenning van de Olympische Spelen aan China al een positieve zijde op te merken valt, is het ongetwijfeld het feit dat de vrijheidsstrijd van de Tibetanen nu wereldnieuws is. Of de Tibet-hype bij de linkerzijde van het politieke spectrum nog het einde van het jaar haalt, is echter een andere vraag. Eenmaal de Olympische vlam gedooft, dooft hoogstwaarschijnlijk de media-aandacht voor de Dalai Lama en de vrijheidsstrijd van zijn volk. En zoals gebruikelijk is dan ook de interesse bij heren als Bert Anciaux en Karel De Gucht snel verdwenen. En al even snel nemen economische en financiële overwegingen terug de bovenhand op de selectieve en gespeelde morele verontwaardiging.

Steven Creyelman

Al in 2001 hebben wij geprotesteerd tegen de toewijzing van de Olympische Spelen aan de Chinese communistische dictatuur. In 2008 werd eindelijk de rest van het land wakker omdat het thema plotseling 'in' was.

Beschamende hypocrisie

De dames en heren van de Belgische politiek doen de jongste tijd bijzonder goed hun best om het nieuws te halen op de kap van de Tibetaanse vrijheidsstrijd. Koploper is ongetwijfeld Bert Anciaux, die met veel poeha aankondigde de openingsceremonie niet te zullen bijwonen. Nu kan er gediscussieerd worden over de zin of onzin van het al dan niet bijwonen van de openingsceremonie, maar een dergelijke discussie lag alleszins niet aan de basis van de beslissing van Bert Anciaux. Bertje had namelijk gewoon geen kaarten om de openingsceremonie te kunnen bijwonen en probeert dus op een beschamend puberale en goedkope manier de held uit te hangen.

IOC misrekent zich

Een sportieve boycot van de Olympische Spelen in Peking stuit bij heel wat mensen op terughoudendheid, en de discussies hieromtrent lopen soms wel heel erg op. Toch is de fout al veel eerder gemaakt toen het IOC in 2001 de organisatie van de Olympische Spelen toekende aan een land als China. Een zogenaamde volksrepubliek waarvan het IOC, en bij uitbreiding de hele wereld, weet dat de mensenrechten er hooguit als voetmat worden gebruikt.

In het Vlaams Parlement diende de Vlaams Belang-fractie een voorstel van resolutie in m.b.t. de Olympische Spelen in China. U kan de resolutie terugvinden op www.vlaamsbelangvlaamsparlement.org.

40 jaar na mei '68

Joschka Fischer

In Italië, de Verenigde Staten, Duitsland, Frankrijk, en vermoedelijk ook in Mexico, Polen, en nog enkele andere landen, verschijnen deze dagen tientallen boeken naar aanleiding van de veertigste verjaardag van Mei 1968. De meeste ervan zijn het lezen niet waard. Kritiekloos beperken de auteurs zich veelal tot het oprakelen van herinneringen aan die “mooie meidagen van de Revolutie”.

Het waren geen mooie dagen. Het was ook geen Revolutie. Toch niet in de West-Europese hoofdsteden of op de campussen van de universiteiten aan de Amerikaanse Oostkust. De enige echt revolutionaire gebeurtenissen vonden in 1968 plaats in Tsjecho-Slowakije, waar Russische tanks een einde maakten aan de naïeve hoop op een “socialisme met een menselijk gelaat” en in Polen, waar moedige studenten in de hoofdstad protesteerden tegen het verbieden van een toneelopvoering. In Warschau stond toen de wieg van de vakbond Solidariteit die het communisme van zijn sokkel zou halen. Maar de studenten in West-Europa hadden daar weinig oog voor. Zij sympathiseerden veelal met de grote Roerganger in Peking, wiens boerencommunisme een alternatief moest bieden voor de sclerotische nomenclatuur in Moskou. De Culturele Revolutie liep in China op haar einde en had miljoenen doden geëist. Maar de vijandschap van de jeugd keerde zich en-

kel tegen de misdaden van de Amerikaanse soldateska in Vietnam.

Taboe?

Zelfs de meer serieuze overzichtswerken, geschreven door historici die pretenderen een balans op te maken van de studentenopstand in mei '68, ontsnappen niet aan die onbewuste dwang om kritiekloos getuigenissen van de protagonisten van toen over te nemen.

Neem nu de Amerikaan Mark Kurlansky, die vier jaar geleden al uitpakte met een algemene geschiedenis van mei 1968 in de wereld, en zijn blik van de Bay Area in San Francisco, Praag, Havanna en Cairo over het Parijse Quartier latin naar de Kurfürstendamm in Berlijn liet glijden. Zijn verhaal is volledig, maar heeft meer weg van apologie dan van zakelijke geschiedschrijving. (Mark Kurlansky, 1968 'The year that rocked the world', Ballantine Books, New

York, 2004, nadien ook in het Nederlands vertaald). De auteur geeft dat ook zelf toe. "Elke poging tot objectieve historiografie over mei '68 zou oneerlijk zijn, schrijft Kurlansky. Mei '68 is met andere woorden sacraal. Kurlansky behoort naar eigen zeggen tot de generatie die de oorlog in Vietnam verachtte. En oneerlijk zijn dus allen die nuchter schrijven, en niet dithyrambisch, zoals hij dat doet. Het typeert de fameuze 'tolerantie' tegenover andere meningen vanwege al die heren en dames die nadien hun "mars door de instellingen hebben gepleegd" en sleutelposten in media, onderwijs en cultuurleven gingen bezetten.

Of neem het pas verschenen 'Achtunsechzig. Eine Bilanz', van de Duitser Wolfgang Kraushaar. (Propyläen Verlag, Berlijn, 255 blz. 19,90 euro). Ook Kraushaar, die al meer afstand van zijn onderwerp neemt dan Kurlansky, ontsnapt niet aan een soort fascinatie die hem blind maakt voor de schaduwzijde van de gebeurtenissen toen. Zeker in Duitsland, waar het ludieke aspect dat de gebeurtenissen in Parijs een nog wat romantisch karakter gaf, volledig ontbrak. Alsof mei '68, veertig jaar later, nog altijd taboe blijft.

De enige auteur die vandaag niet gegijzeld wordt door het syndroom van zelfrechtvaardiging in deze en met zijn kijk op mei '68 de voorbije maanden een gezond debat in Duitsland wist op gang te brengen,

is de vroegere maoïst Götz Aly, een holocausthistoricus die zich lang bezig gehouden heeft met onderzoek naar euthanasie in het Derde Rijk en die in 1968 in de schaduw stond van de grote tenoren van de zogenaamde APO, de extreemlinkse aussenpolitische Opposition. Götz Aly studeerde

Götz Aly

vanaf 1968 geschiedenis in Berlijn. Na '68 werd hij lid van de Rote Hilfe, een communistische solidariteitsorganisatie voor extreemlinkse militanten die met het gerecht in aanraking kwamen. Vandaag analyseert de wetenschapper Götz Aly in zijn pas verschenen essay 'Unser Kampf 1968 – ein irritierter Blick zurück', (Fischer-Verlag, Frankfurt, 254 blz. 19,90 euro) het fanatisme, de ideeën en de evolutie van de mei '68-generatie. Wie de titel leest, begrijpt onmiddellijk waar de auteur naar toe wil – en we voegen eraan toe: alleen een ex-maoïst als hij kan het zich permitteren, zonder onmiddellijk verketterd te worden.

Humorloos

Götz Aly trekt in zijn boek een parallel tussen mei '68 en de nazi's. Natuurlijk loopt een dergelijke vergelijking, al was het maar door de tijdsafstand, voor een stuk mank, en zij die het met Aly oneens zijn, hebben al uitgebreid aandacht besteed aan de zwakke punten in het betoog van de historicus, maar over de grond van de analyse kan men het grotendeels met de auteur eens zijn. Ik heb het dan over de parallellen in mentaliteit die Götz Aly trekt. En daarmee gaat hij volledig in tegen de Vulgaatheorie die volhoudt dat het in de Bondsrepubliek jongeren van de jaren zestig waren die met de schuld van hun vaders in het reine kwamen.

Integendeel voert Götz Aly aan, er zijn meer gelijkenissen tussen 1933 en 1968 dan men op het eerste zicht zou vermoeden. Zowel bij de NS-generatie als de pseudo-revolutionairen van mei '68 handelt het zich om jonge mensen. (Aly herinnert

Joschka Fischer, de latere Duitse Buitenlandminister.

eraan dat het nazi-regime een Jugenddiktatur was, waarvan de meeste prominenten na 1900 geboren werden.) Ze werden gedreven door een zelfde antiburgerlijk fanatisme dat zich totaal onverdraagzaam opstelde tegenover andersdenkenden. Ook het anti-americanisme, het verlangen naar geweld en de grootheidswaanzin hebben de jonge nazi's en gauchisten met elkaar gemeen. Net zoals hun totaal gebrek aan humor. In zijn memoires schreef de grote socioloog Raymond Aron, die in de jaren dertig lange tijd in Duitsland vertoefde, vijftientwintig jaar geleden al hoe het hem in 1968 opviel dat de linkse extremisten op de barricades – in tegenstelling tot de romantische slagzinnen over “het strand onder de straatstenen” en “het is verboden te verbieden” – gespeend waren van elk gevoel voor relativiseringsvermogen.

“CRS = SS”

Er lag geen strand onder de straatstenen. De verwende zoontjes uit de rijke burgerij – waar het merendeel onder hen na hun avonturen als grootverdieners in de industrie en de media zou terugkeren – gebruikten brutaal geweld tegen de ordediensten die ze, 25 jaar na Auschwitz, met de Waffen SS vergeleken (CRS = SS klonk een van hun dwaze slagzinnen), waarwe ze in feite de Holocaust bagatelliseerden, zoals dat vandaag zou heten. Dit even terzijde. In Frankfurt sloeg de latere minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer, samen met enkele “kameraden” een weerloze agent in elkaar. Kritiek daarop werd nadien verontwaardigd als een “belediging van een ganse politieke generatie” van de hand gewezen. Het geweld kwam gezegd alleen van de burgerlijke staat. CRS = SS? Wisten die jongens en meisjes wel waarover ze spraken? In Parijs is tijdens die weken van barricaden en zware rellen

niet één dode gevallen, dankzij het koelbloedig optreden van de politieprefect van Parijs, Maurice Grimaud. CRS = SS?

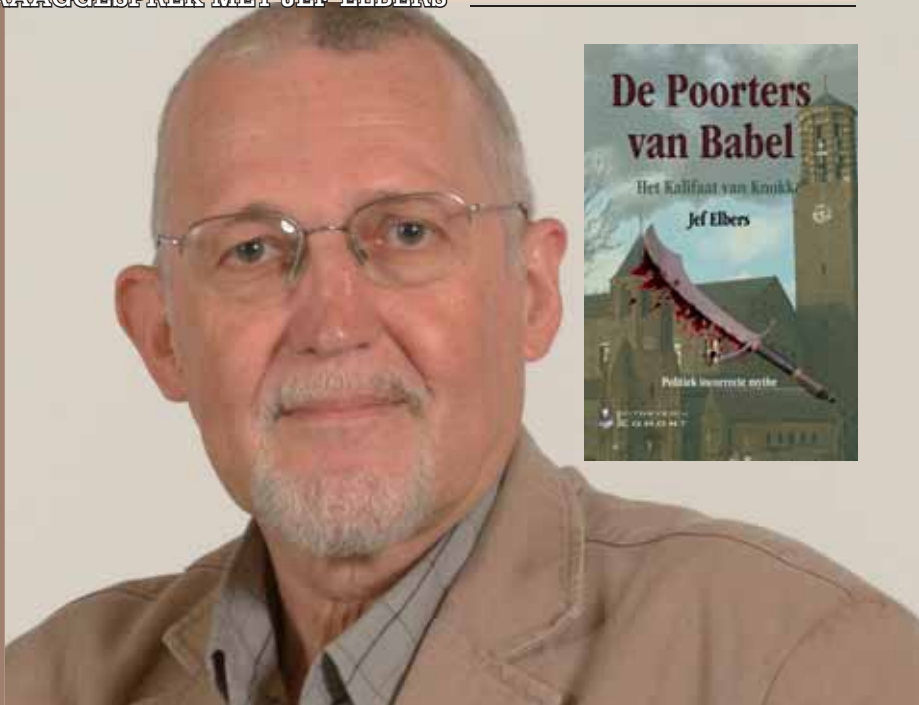
Maar antisemitisme was de generatie van mei '68 inderdaad niet vreemd, herinnert Götz Aly ons in zijn boek. Israël werd beschouwd als een autoritaire staat, tegen wie alle middelen mochten worden gebruikt. Zo bestond er bij de trotskisten en maoïsten het volste begrip voor de (nauwelijks mislukte) aanslag van 9 november 1969 tegen het Jüdische Gemeindezentrum in Berlijn, dag op dag 31 jaar na de Kristallnacht in Nazi-Duitsland. Maar 1968 was veelzijdig. Het studentenprotest in Italië en Duitsland – net de twee landen van West-Europa die het totalitarisme voor de oorlog tot systeem hadden verheven – zou nadien uitmonden in de terreur van de Rode Brigades en de Baader-Meinhoff-Gruppe. (De beroemde Franse studentenleider en huidig europarlementslid voor de Groenen Daniel Cohn-Bendit, zal later onderdak bieden aan de gezochte terrorist en moordenaar Hans-Joachim Klein)

Elders, zoals in de Verenigde Staten, kondigde deze “revolutie van verwende kinderen” de conservatieve revolutie van de jaren tachtig aan, schreef Bernard Guetta tien jaar geleden al, naar aanleiding van de dertigste verjaardag van mei '68 (Mai 68, la fausse révolution qui a tout changé, *Le Nouvel Observateur*, 23 april 1998). Wat overbleef was slechts een mondiale “zederevolutie” en een democratisering van het onderwijs die vandaag nog steeds haar perverse gevolgen laat voelen. Daar was het uiteindelijk allemaal mee begonnen. Studenten op de campus van Nanterre die protesteerden omdat ze 's nachts geen vrouwelijke studenten op hun kamer op bezoek mochten krijgen.

Koen Dillen

De Poorters van Babel

Zopas verscheen bij Uitgeverij Egmont 'De Poorters van Babel – Het Kalifaat van Knokke' van Jef Elbers. Een roman over de 'multiculturele samenleving' in het Vlaanderen van de toekomst.

Waarom hebt u dit boek geschreven?

Dertig jaar geleden las ik 'Le Camp des Saints' van de Franse schrijver Jean Raspail. In deze verschrikkelijke en visionaire roman beschrijft hij de ondergang van het Westen door de wilde immigratie van miljoenen bootvluchtelingen uit het Zuiden. Dit boek maakte me identiteitsbewust, en bewust van het 'multiculturele' gevaar dat Europa bedreigt. Zo veel mogelijk mensen moesten dit boek lezen. Daarom wou ik het aanvankelijk in het Nederlands vertalen; daarna besloot ik zelf een boek te schrijven, in dezelfde geest en over hetzelfde thema, maar aangepast aan de situatie in Vlaanderen.

Hoe ging u te werk?

Dergelijk boek schrijft men niet onvoorbereid. Ik heb vijftientwintig jaar de stiel van het schrijven geleerd met als mentor de auteur-journalist Jef Anthierens. Na talloze artikels in diverse weekbladen en tijdschriften gepubliceerd te hebben, en na meer dan driehonderd verfilmde scenario's geschreven te hebben, voelde ik me vier jaar geleden klaar voor deze opdracht. Ik had toen al een eerste roman voor volwassenen achter de rug, 'Chorwon', uitgegeven in 1986 bij Helmond. De thriller werd in Vlaanderen doodgewogen maar kreeg in Nederland goede kritieken. En daar bleef het bij. Tot ik in 2000 'Chorwon' als filmscenario herwerkte. De Vlaamse filmcommissie vond hem het subsidiëren waard. In 2004 werd ik zowaar door Jan Verheyen gecontacteerd, die het plan opvatte om 'Chorwon' te verfilmen. Toen

pas voelde ik me beslagen genoeg om aan 'De Poorters van Babel' te beginnen. Ik werkte er een vol jaar aan, liet het daarna twee jaar rusten, en herschreef het eind 2007, met de les voor ogen van Jef Anthierens dat "schrijven schrappen is".

Kan u bondig het verhaal toelichten?

Daar waar bij Jean Raspail een horde immigranten Europa veroverd met als enige wapens hun aantal en hun armoede, zijn de Poorters een uitgelezen commando van een honderdtal Mohammedanen, die met massa's geld een kleine stad, in casu Knokke, in hun macht trachten te krijgen. Bij deze operatie vinden ze een onvoorwaardelijke steun bij het politiekcorrecte Nieuwe Vlaanderen, en meer bepaald bij de media. De Vlaamse zeloten – en dat rijmt op naïeve idioten – zien niet in, willen niet inzien, dat onder het islammasker van de Poorters een veroveringsideologie schuilgaat. Voor dit gevaar, dat onze Vlaamse en Westerse maatschappij bedreigt, wil het boek een waarschuwing zijn. Ik maak me echter geen illusies.

Wegens uw vermeend racistische liedje "Mohammed Ambras" werd u, samen met toenmalig VBJ-voorzitter Philip Clacys, voor de rechter gesleept maar uiteindelijk vrijgesproken. U werkte echter ook jarenlang als scenarist voor de toenmalige BRT. Mogen we ooit een doorbreking van de politiek-correcte taboes verwachten vanuit die kringen?

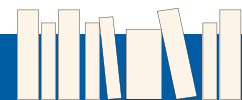
Als voormalig bestuurder van de BRT'n

weet ik maar al te goed hoe gezagsgetrouw onze media zijn. En hoe ze – in naam van het antiracisme – het ostracisme, de boycot en het beroepsverbod tegen mensen hanteren, die niet willen denken zoals zij. Ze zullen de 'Poorters van Babel' trachten dood te zwijgen. En anders zijn er nog de Belgische rechtbanken. Maar dat is het laatste van mijn zorgen. Eind jaren '80 heeft de Gedachtenpolitie (Gedapo) van pater Leman me al eens proberen te pakken voor racisme. De raadkamer stelde me toen buiten vervolging. In 2000 had ik weer eens ambras, omwille van een vermeend racistisch liedje. Drie rechters spraken me toen vrij, tot woede van de procureur-generaal die in het televisienieuws verklaarde dat hij tegen het vonnis in beroep zou gaan. Ik wacht nog steeds. Derde keer, goede keer voor het xenofiele establishment? We zullen wel zien. Als de islam het hier voor het zeggen krijgt, is het feest voor al die Vlaamse narren van het systeem definitief voorbij. Zoals Jean Raspail het in zijn voorwoord stelde: *dan zal de zogezegde christelijke naastenliefde – in Nieuwspraak "verdraagzaamheid" genoemd – machteloos blijken. Die tijden zullen wreedaardig zijn.*

256 blz.

12,50 euro (exclusief verzendingskosten)

Dit boek is verkrijgbaar via www.uitgeverijegmont.be of 0472 60 35 52 (tijdens de kantooruren)

Een kijk op de VS-presidentsverkiezingen

Jan Lievens

Op 4 november kiezen de Amerikanen hun 44ste president. De voorverkiezingen voor de presidentsverkiezingen zijn bijna ten einde. Bij de Republikeinen is het pleit beslecht in het voordeel van John McCain, de eigenzinnige senator en Vietnamveteraan uit Arizona. Bij de Democraten strijden Hillary Clinton en Barack Obama nog steeds voor de nominatie, een strijd die steeds bitterder wordt en de Democraten dreigt te verdelen. Eind augustus zullen de zogenaamde superdelegates op de Democratische conventie uiteindelijk moeten beslissen wie genomineerd zal worden. De ironie van het lot: de kandidaat van de 'Democratische' partij zal beslist worden door de partij-elite.

Wie graag met wat meer achtergrond deze presidentsverkiezingen tegemoet wil zien, mag zeker niet voorbijgaan aan het boek van Amerikadeskundige Dr. Hans Veldman. In 'De strijd om het Witte Huis' worden 26 presidentscampagnes van het begin van de 20ste eeuw tot heden belicht, van Theodore Roosevelt tot George W. Bush. Veldman komt tot de conclusie dat er in feite niet zoveel is ver-

anderd in de manier waarop de kandidaten zich aan de kiezers presenteren. De beeldvorming over de kandidaat is minstens even belangrijk als de thema's waarmee campagne wordt gevoerd. Het belang van politieke marketing en tv-debatten is uiteraard toegenomen. Er zijn ook externe factoren zoals de invloed van grote gebeurtenissen op de verkiezingen. Denk maar aan de Watergate-affaire die Nixon de das omdeed of de gijzeling in de Amerikaanse ambassade te Teheran die Reagan kon uitbuiten.

Veldman heeft een boeiend stukje Amerikaanse politieke geschiedenis bij elkaar gebracht maar hij analyseert ook de evolutie van het Amerikaanse kiezerskorps. Herinnert u zich nog de verbazing bij onze linkse media toen Bush in 2004 werd herverkozen? Ongetwijfeld hadden velen in Europa gedacht dat de cowboy Bush wel terug naar Texas zou gestuurd worden door de kiezer. Niets was minder waar, de overwinning van Bush was enorm. De opkomst was sinds 1968 niet meer zo hoog geweest. Sinds jaren is het politieke zwaartepunt immers naar het conservatieve zuiden verschoven. Deze

'Southern strategy' legde Bush dus zeker geen windeieren. Die politieke realiteit indachtig is het 44ste presidentschap nog niet binnengehaald voor de Democraten, ondanks de impopulariteit van de Republikeinen.

De strijd om het Witte Huis
Hans Veldman
Uitgeverij Aspekt, Soesterberg,
2007. 312 blz. + CD met campagne-
liederen

Een tocht door de islamitische wereld

Jan Mortelmans

Het reisverslag van Jan Leyers dat ook als documentaire te zien was op Canvas is een poging om de vraag te beantwoorden of het Westen en de moslimwereld op een onafwendbare clash afstevenden. Zijn verhaal begint in Cordoba, ooit de hoofdstad van Moors Spanje. Zijn einddoel is Mekka, waar hij echter als 'ongelovige' niet binnen mag. Daartussen ligt een tocht door een groot gedeelte van de islamitische wereld. Leyers spreekt over uiteenlopende onderwerpen met mensen uit diverse lagen van de bevolking. Alhoewel Leyers geen expliciet antwoord geeft op zijn 'Huntington'-vraag (Samuel Huntington, Botsende Beschavingen, cultuur en conflict in de 21ste eeuw), heeft hij geen 'common ground' gevonden. Of het nu gaat over de scheiding tussen kerk en staat, het recht op vrije meningsuiting of de gelijkheid tussen man en vrouw, beide samenlevingen vertrekken vanuit een heel ander uitgangspunt. Leyers stelt

vast dat moslims een blind en letterlijk geloof hebben in de koran. Hedendaagse problemen waar de koran geen antwoord zou op hebben, bestaan niet, 'want alles staat in de koran', aldus een vicerector aan een Marokkaanse 'universiteit'. Op de vraag hoe hij dat zo zeker weet, antwoordt hij: 'De koran zegt het zelf!' Leyers geeft ons een ontluisterende kijk op de islamwereld waar vrijheid van meningsuiting onbestaande is, waar kunst en cultuur des duivels zijn en vrouwen ondergeschikte wezens. De verschillen met onze Westerse beschaving zijn dermate groot dat wie gelooft in een soort Europese islam, dwaalt. Jan Leyers is erin geslaagd een realistisch beeld te schetsen van een wereld die haaks staat op onze Westerse beschaving, cultuur, waarden en normen. Zijn reisverslag is een bevestiging van onze kritiek op de islam. Leyers kan dat zeggen, het Vlaams Belang wordt daarvoor in het verdomhoekje gezet.

De Weg naar Mekka
Jan Leyers, Van Halewyck
504 blz., € 25
ISBN 978 90 5617 805 5

Verantw. uitgever:

Frank Vanhecke, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofdredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Geert Vander Roost

Redactieraad:

Joris Van Hauthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt,
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Chris Luyckx, Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Opplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

Taalverdediging

**In Vlaanderen kennen we de nooit ophoudende
strijd voor het beschermen, verbeteren,
laten uitdragen van onze volkstaal.**

**Vandaag kennen we in Noord-Nederland een strijd
van vooralsnog weinigen voor het behoud van het
Nederlands, tégen het opdringende Engels in.**

Nieuwsbrief Stichting Taalverdediging

Voor herstel en behoud van het Nederlands - Jaargang 10 Nummer 1 - Voorjaar 2008

Red het Nederlands van de schroothoop

Geachte lezer,

"Schrijfvaardigheid snel bergafwaarts" kopten de media onlangs. Een correcte zin of een foutloze brief schrijven lukt steeds minder Nederlanders. Eindelijk is het openlijk bevestigd wat velen van ons al langer wisten. De berichten over de wantoestanden in het onderwijs buitelen immers al lange tijd over elkaar heen. Een ontluisterend voorbeeld: Eerst bleken de studenten van de Pabo's niet meer te kunnen spellen. Later reageerden laatstgenoemden uitgelaten, omdat was vastgesteld dat het speelniveau van andere HBO-studenten nog lager was! Tijd voor een ommekeer. Maar de politiek lijkt het spoor volledig bijster. De een roept dat onderwijsvernieuwingen het antwoord zijn op de bevindingen van de Tweede Kamer, de ander pleit voor meer taalonderwijs.

Een kwarteeuw geleden konden maar weinigen voorzien dat het Engels niet alleen een internationale taal zou zijn, maar dat het zich tegelijk listig en brutaal zou opdringen om mettertijd het Nederlands in Nederland te vervangen. Die pro-Engelse taalpolitiek beheerst voorlopig nog niet de media en is hier in Vlaanderen nog minder ver. Gelukkig maar!

Ik stel graag de Nederlandse vereniging 'Taalverdediging' voor. Die werd in Eindhoven opgericht in 2001 en heeft activiteiten in Nederland overal waar dat nodig en gewenst kan zijn. Taalverdediging stelt uitdrukkelijk dat het gehele Nederlandse taalgebied bestreken wordt. Politiek is de vereniging neutraal en heeft ze geen binding met om het even welke politieke partij. Natuurlijk zijn er persoonlijke contacten met groot-Nederlanders uit noord en zuid.

Wat streeft Taalverdediging precies na? "Het gehele openbare leven in Nederland dient zich in het Nederlands af te spelen" lees ik in hun beginselverklaring, en "het gebruik van

het Engels op radio en televisie moet worden verminderd". De belangstelling van tv gaat vooral naar het onderwijs, terecht. Sinds de noodlottige Jo ("Joey") Ritzen het onderwijsdepartement in handen had, is de gestadige opmars van het Engels onverwijd doorgegaan. Vertekkend van het terechte verwijt over het miserabele taalgebruik van zoveel Nederlandse studenten, gaan (on)verantwoordelijken lustig aan het experimenteren: van kleuterscholen waar aan de kleintjes vrolijk Engels wordt "aangeleerd" tot de universiteiten; van de landbouwuniversiteit Wageningen, waar eerste minister Balkenende vorig jaar in september een volledig Engelse openingstoespraak hield tot de universiteit Maastricht die recent door bestuursvoorzitter Ritzen tot 'Maastricht University' omgedoopt werd.

Taalverdediging beperkt zich niet tot aanklachten van een groepje intellectuelen; herhaaldelijk wordt contact opgenomen met politieke partijen en worden concrete taaleisen voorgelegd. De reacties zijn uiteenlopend: sommigen reageren met een

beleefde vrijblijvende kennisname (de traditionele partijen); anderen zijn positief en beloven concrete initiatieven te nemen (de strikt-protestantse Staatkundig Gereformeerde Partij of nog de vaak verrassend goede Socialistische Partij). Teleurstellend is Geert Wilders' Partij voor de Vrijheid die zich van de hele problematiek niets wenst aan te trekken en helemaal niet reageert...

Taalverdediging geeft een driemaandelijks blad uit dat in zijn recentste nummer titelde "Red het Nederlands van de schroothoop". Wij kunnen alleen maar het bestuur (Marcel Bas, ir. Ad Braamkolk, Th. Hoevers en Drs. MC Heitmeier) onze sympathie uitdrukken. Wie weet nemen sommige van onze lezers een abonnement?

Roeland Raes

**Bijdrage inclusief abonnement:
12 euro**

**Bank KBC Hamont
733-0128072-62**

Radicale Sporenherdenking Vlaanderen moet zich zelf bevrijden!

Zaterdag 28 juni 2008
Aanvang te 20u. - deuren 19 u.

Gastpreker:
volksvertegenwoordiger Bart Laeremans

Strijdrede:
Johan Vanslambrouck

Omljsting:
Audiovisuele ondersteuning
Optreden VNJ muziekkapel en Standrecht

Na de Sporenherdenking gezellig nakaarten
in de wijnstube!

Zaal Harmonie
Mechelsesteenweg 216, Antwerpen

ZOMERUNIVERSITEIT

Silezië

(Polen)

18-27 juli '08

(Elk jaar moet men enkele 6 dagen verlof nemen)

Zomeractiviteit **Vlaams Belang Jongeren**

Vorming Bezoek aan Praag & Wroclaw

Paintball Sport Mountainbiken

Nachtspel

Praktische tips voor jonge politici

Cantus Jongeren: 16-36j **Zwemmen**

In debat met partijkopstukken

Inschrijven via infoevbi.org
of via 02/219 27 28

900 euro alles inbegrepen
Studenten en werkoekenden
betalen 250 euro

VLAAMS BELANG JONGEREN

HEMIG

BVBA

Centrale Verwarming
Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabiliteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos
Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair
Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Klaverstraat 1, 2520 Emblem
Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
info@hemig.be • www.hemig.be

1ste Vlaamse Volksspelen

Met maximum 20 afdelingen

Zaterdag 14 juni 2008

Meer info op www.vlaamsbelangstabroek.org

WEBBREEZER SOLUTIONS

uw .be domein voor 12,00 euro incl. btw
een gratis domein bij elk hostingplan

Lees de voorwaarden op
www.webbreezersolutions.be

**webontwerp
webruimte
domeinnaamregistratie**

Webbreezer Solutions bvba • Ballestraat 33 • 8000 Brugge • info@webbreezersolutions.be

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen
RENOVATIE/SNOELwerken
BOOMVERZORGING
CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel /Fax: 03/383 05 28

GSM: 0486/10 15 43

hans.couttenye@skynet.be

Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Voor ieders budget!

Tel.: 03/383.05.28

GSM.:0485/73.08.18

traiteursigrid@hotmail.com

BTW:BE 863-236-355

ONTMOSSEN VAN DAKEN
PROMOTIE -10%
BEL NU 0497/90.95.61

Andere werkzaamheden:

- Plaatsen van duivenpinnen en bladopvangers in goten
- Preventieve behandeling van mos op daken, vloeren en muren

Altijd offerte gratis

A.R.H. & L.D.F.

**Algemene renovatie
&
nieuwbouw**

Tel. 0475/22 21 29 & 0474/28 07 95

Algemene schilderwerken

- Renoveren en schilderen van oude eiken keukens

Vrijblijvend prijsofferte

UW HUIS, MIJN ZORG

- E.P.D.M. Dakwerken
- Nieuwbouw, renovatie en isoleren van platte daken

Zelfwerkend patroon

Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712

Michel.Denolf@pandora.be

GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers

0497/90 95 61

INDUSTRIE
VAN LANGENDONCK C.

Reinigen van Buiten dienst stellen van ondergrondse mazouttanks

Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37
OVAM-ERKENNING 8628 / E3446

MAANDAG 12 MEI

ZEMST. Drankstand op de Pinkstermarkt aan de Brusselsestwg. om 10u. Inl.: D. Jacobs, 0472/97.04.92.

DONDERDAG 15 MEI

BEVEREN. Gespreksavond met B. Valkeniers in CC Ter Vesten, Graevenplein om 20u. Org.: VBJ Beveren.

VRIJDAG 16 MEI

LAUWE (MENEN). Strijdmeeting met F. Dewinter en B. Valkeniers in zaal Suys, Lauwbergstr. 94 om 20u. Inl.: C. Lecointre, 0475/84.73.41.

ZATERDAG 17 MEI

SINT-PAUWELS. Kaas- en wijnavond met B. Pas in Parochiezaal, Klapdorp 9a om 19u. Org.: VB St-Gillis-Waas. Inl.: E. Waterschoot, 03/779.92.13.

ZONDAG 18 MEI

MECHELEN. Aspergefestival in zaal Ter Coose, Kouter 1A, Leest. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

SINT-PIETERS-LEEUV. Busreis naar Duinkerke en Frans-Vlaanderen. Opstappen aan de parking van Makro om 8u. Inl.: E. Longeval, 0494/17.39.19.

SINT-NIKLAAS. Lentediner met G. Annemans in parochiezaal te Sinaai, vlakbij de Dries om 11.30u. Inl.: Regiosecr., 03/777.08.01.

ZATERDAG 24 MEI

BERLAAR. Afdelingsetentje in Het Dolhuis om 14u. Inl.: D. Aras, 0477/41.44.55.

KONTICH. Herdenking Ludo Switters met vlaggenroet aan het Kerkhof, Duffelsestwg. om 15u. Aansluitend samenzijn in de Blauwvoethoeve met muzikale omlijsting.

STEENOKKERZEEL. Spaghettifestijn in parochiezaal Hummelgem, Billaststr. van 17 tot 22.30u. Inl.: K. Goderis, 0486/50.56.79.

ZONDAG 25 MEI

HAALERT. Eetfestijn in zaal Hof Ten Eede, Huytstr. 22-24 van 11 tot 19u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

IEPER. Jongerendag Westhoek in Dikkebusvijver van 13.15 tot 17.30u. Org.: VB Regio Westhoek. Inl.: Regiosecr., 057/44.62.10.

GENK. Braai in café Boxberg, Landwaartslaan om 16u. Org.: VBJ Limburg. Inl.: J. Wenmeekers, 0498/80.58.18.

VRIJDAG 30 MEI

MECHELEN. Gespreksavond over de vervreemding in het onderwijs

met A. Michiels in Regiosecr., Grote Markt 18 om 20u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 31 MEI

HAMME. Braadfestijn in secr. vzw Jongeren Aktief, Kapellestr. 18 om 18u. Inl.: H. Van den Broeck, 052/22.64.76.

LILLE. Startmeeting campagne met cartoontentoonstelling door Fré met B. Valkeniers, F. Dewinter en P. Huybrechts in Parochiecentrum Sint-Pieter, Kerkplein 3 om 20u. Inl.: S. Neel, 0477/64.81.17.

ZONDAG 1 JUNI

GRIMBERGEN. Ontbijtgesprek met B. Valkeniers in Sporthal Verbrande Brug om 10u. Inl.: J. Laere-mans, 02/269.00.73.

HAMME. Braadfestijn in secr. vzw Jongeren Aktief, Kapellestr. 18 van 12 tot 15u. Inl.: H. Van den Broeck, 052/22.64.76.

MOL- MILLEGEM. Lentebuffet met F. Dewinter in café De Verenigde Vrienden (De Mast), Milostr. van 12 tot 16u. Inl.: H. Claessens, 0477/34.63.92.

ZATERDAG 7 JUNI

WAASMUNSTER. Country en Westernfeest met B. Stevenheydens in D'Hoogste Nood, Lange Veldstr. 8. Inl.: G. De Grave, 09/348.88.18.

LIEDEKERKE. 12de Vlaamse braai in parochiezaal, Fabriekstr. 3a om 17u. Inl.: J. Daelman, 054/32.63.03.

ZATERDAG 14 JUNI

LOVENDEGEM. Eetfestijn in polyvalente zaal Gemeentelijk Sportcomplex, Sportstr. 24 om 19u. Inl.: G. Neiryne, 0475/55.67.88.

ZONDAG 15 JUNI

WESTVLETEREN. Ribstuk-namiddag in De Vleterranch, Kruisstr. 6 om 13u. Org.: VB Vleteren-Alveringem en Poperinge. Inl.: Regiosecr., 057/44.62.10.

ZATERDAG 21 JUNI

IEPER. Dolledagentijdsdebraderie in Regiosecr., Stationsstr. 63 van 14 tot 18u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

BOORSEM (MAASMECHELEN). Braai in Wijkcentrum, Kannegatstr. 37 om 16u. Inl.: M. Geraerts, 0479/35.02.49.

LEDE. Breughelfestijn in zaal Sparrenhof, Oud Smetlede 100, Smetlede van 18 tot 22u. Inl.: J. Lievens, 0475/47.27.61.

ZONDAG 22 JUNI

BRUGGE. Afdelingsetentje in pa-

rochiaal centrum Sint-Anna, Venkelstr. 6 (str. tgo. achterkant St-An-nakerk) om 11.30u. Inl.: Regiosecr., 050/39.72.81.

BEVEREN. Breugheltafel met F. Dewinter in SK Beveren, Meermin-nendam om 12u.

IEPER. Dolledagentijdsdebraderie in Regiosecr., Stationsstr. 63 van 14 tot 18u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

IEPER. Spreekbeurt over Tibet in Vlaams trefcentrum, Stations-str. 63 om 15u. Org.: Vlaamse Cul-turele Kring Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

VRIJDAG 27 JUNI

MECHELEN. Gespreksavond met Jan Penris in Regiosecr., Grote Markt 18 om 20u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 28 JUNI

NIJLEN. Braai in Ten huize De Rademaeker, Lege Baan 40 om 16u. Inl.: J. Zander, 03/481.89.29.

ZONDAG 29 JUNI

BRAKEL. Eetfestijn in Brakelhof, Marktplein 13 van 11.30 tot 15u. Inl.: K. Jouret, 0478/23.24.25.

VRIJDAG 4 JULI

DEERLIJK. Zangavond met tal van kopstukken in OC D'Iefte, Hoogstr. 122 om 20u. Inl.: L. Schelfhout, 0478/96.20.84.

ZATERDAG 5 JULI

LEOPOLDSBURG-HEPPEN. Braai in Parochiezaal, Beringsestwg. 15 (aan het rondpunt) van 14 tot 20u. Inl.: L. Coninx, 011/34.65.82.

DENDERMONDE. Jaarlijkse braai in gemeenteschool, Rootjensweg, Grembergen om 15u. Inl.: B. Pas, 0485/41.20.91.

RUISBROEK-PUURS. Sporenbraai in Nieuwe Ark om 16u. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: L. Van Nieuwen-huysen, 0495/26.26.45.

IEPER. Guldensporenviering met strijdrede door I. Mertens in CC De Meersen, hoek St-Jansstr. en St-Ni-klaasstr. om 19.30u. Org.: Vlaamse Culturele Kring Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

Op de voorpagina van het aprilnummer werd een fout gemaakt bij de nummering van het magazine.

Er werd verkeerdelijk 'nr. 5 - mei 2008' vermeld. Daarom werd de nummering voor dit nummer aangepast in 'nr. 5 bis - mei 2008'.

40 jaar mei '68

Gezinnen,

Waarden & Normen

Za. 17 mei 2008 'De Schelp' (9:30-13:30)

Vlaams Parlement, Hertogstraat 2 te Brussel

Referentiesprekers:

**Frank Thevissen, Johan Sanctorum,
Erik Van Goor (Bitter Lemon)**

**Panelgesprekken met vooraanstaande academici, publicisten en commentatoren en met
Alexandra Colen, Joris Van Hauthem, Jurgen Ceder en Francis Van den Eynde**

Inschrijven: studiedienst@vlaamsbelang.org, tel 02 219 60 09, fax 02 218 19 58